Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2002/87/EB**

2002 m. gruodžio 16 d.

dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB

(OL L 35, 2003 2 11, p. 1)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2005/1/EB 2005 m. kovo 9 d.	L 79	9	2005 3 24
►**M2**	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/25/EB 2008 m. kovo 11 d.	L 81	40	2008 3 20

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2002/87/EB

2002 m. gruodžio 16 d.

dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę ([3]),

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([4]),

kadangi:

(1) Dabartiniuose Bendrijos teisės aktuose nustatytas išsamus taisyklių rinkinys dėl riziką ribojančios priežiūros taikymo atskiroms kredito įstaigoms, draudimo įmonėms ir investicinėms firmoms bei atitinkamą bankų (investicinių firmų) arba draudimo grupę sudarančioms kredito įstaigoms, draudimo įmonėms ir investicinėms firmoms, t. y. vienos rūšies finansinėje veikloje dalyvaujančių grupių lygiu.

(2) Nauji finansų rinkų pokyčiai paskatino įvairiuose finansų rinkų sektoriuose paslaugas teikiančių ir produktus tiekiančių finansinių grupių, vadinamų finansiniais konglomeratais, kūrimąsi. Iki šiol į finansinį konglomeratą susijungusioms kredito įstaigoms, draudimo įmonėms ir investicinėms firmoms, kaip grupei, nebuvo taikoma jokia riziką ribojanti priežiūra ypač susijusi su mokumo būkle ir rizikos koncentracija konglomerato lygiu, grupės vidaus operacijomis, konglomerato vidaus rizikos valdymo procesais ir reikiamo bei deramo pobūdžio valdymu. Kai kurie minėtieji konglomeratai priskiriami didžiausioms finansinėms grupėms, aktyviai veikiančioms finansų rinkose ir teikiančioms pasaulines paslaugas. Jeigu tokie konglomeratai ir ypač jiems priklausančios kredito įstaigos, draudimo įmonės ir investicinės firmos susidurtų su finansiniais sunkumais, jie galėtų rimtai destabilizuoti finansų sistemą ir turėtų neigiamą poveikį indėlininkams, draudimo polisų turėtojams ir investuotojams.

(3) Komisijos Finansinių paslaugų veiksmų plane nustatyti veiksmai, reikalingi vienai bendrai finansinių paslaugų rinkai sukurti, ir nurodyti papildomi riziką ribojantys teisės aktai, kuriuos turi parengti finansiniai konglomeratai, kad būtų pašalinti galiojančių sektorių teisės aktų trūkumai ir numatyta papildoma pagrįsta rizika, užtikrinant patikimas finansinėje sektorių veikloje dalyvaujančių finansinių grupių priežiūros priemones. Tokį ambicingą tikslą galima pasiekti tik keliais etapais. Vienas iš tokių etapų yra kredito įstaigoms, draudimo įmonėms ir investicinėms

([1]) OL C 213 E, 2001 7 31, p. 227.
([2]) OL C 36, 2002 2 8, p. 1.
([3]) OL C 271, 2001 9 26, p. 10.
([4]) 2002 m. kovo 14 d. Europos Parlamento pareikšta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2002 m. rugsėjo 12 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 253 E, 2002 10 22, p. 1) ir 2002 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

▼B

firmoms, susijungusioms į finansinį konglomeratą, nustatyti papildomą riziką ribojančią priežiūrą.

(4) Kituose tarptautiniuose forumuose taip pat buvo nustatytas poreikis suformuluoti atitinkamas su finansiniais konglomeratais susijusias priežiūros koncepcijas.

(5) Finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildoma priežiūra gali būti veiksminga tada, kai ji taikoma visiems tokiems svarbioje atitinkamų sektorių finansinėje veikloje dalyvaujantiems konglomeratams, kaip yra tuo atveju, kai laikomasi tam tikrų kriterijų, neatsižvelgiant į jų struktūrą. Papildoma priežiūra turėtų būti taikoma visoms finansinės veiklos rūšims, nustatytoms finansiniuose sektoriaus teisės aktuose, į papildomos priežiūros taikymo sritį įtraukiant visas tokioje veikloje dalyvaujančias įmones, įskaitant turto valdymo bendroves.

(6) Sprendimus kažkokios įmonės neįtraukti į papildomos priežiūros taikymo sritį reikėtų priimti, *inter alia*, atsižvelgiant į tai, ar tokiai įmonei taikoma sektoriaus taisyklėse numatyta grupės priežiūra.

(7) Kompetentingoms institucijoms reikėtų sudaryti galimybę grupės lygiu įvertinti į finansinį konglomeratą susijungusių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų finansinę padėtį, ypač jų mokumą (įskaitant nuosavų lėšų instrumentų daugybinį panaudojimą didesniam pelnui gauti), rizikos koncentraciją ir grupės vidaus sandorius.

(8) Finansiniams konglomeratams dažnai vadovaujama pagal atitinkamą veiklą, o tai ne visai atitinka konglomeratų juridines struktūras. Atsižvelgiant į šią tendenciją, reikėtų nustatyti papildomus valdymo reikalavimus, ypač susijusius su mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės valdymu.

(9) Visiems finansiniams konglomeratams, kuriems taikoma papildoma priežiūra, vieną iš susijusių kompetentingų institucijų reikėtų paskirti koordinatoriumi.

(10) Koordinatoriaus užduotys neturėtų daryti poveikio sektoriaus taisyklėse nustatytoms kompetentingų institucijų užduotims ir pareigoms.

(11) Susijusioms kompetentingoms institucijoms, ypač koordinatorių, reikėtų sudaryti galimybes iš finansiniam konglomeratui priklausančių įmonių arba iš kitų kompetentingų institucijų gauti informaciją, reikalingą papildomai priežiūrai.

(12) Nuolat didėja institucijų, atsakingų už kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų priežiūrą, aktyvesnio bendradarbiavimo poreikis, įskaitant *ad hoc* vieno finansinio konglomerato įmonių priežiūrą vykdančių institucijų bendradarbiavimo susitarimus.

(13) Kredito įstaigos, draudimo įmonės ir investicinės firmos, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, gali priklausyti finansiniam konglomeratui, veikiančiam ne Bendrijoje. Šioms kontroliuojamoms įmonėms taip pat reikėtų taikyti lygiaverčius ir atitinkamus papildomos priežiūros susitarimus, kurių tikslai ir rezultatai panašūs į šios direktyvos nuostatose nustatytus tikslus ir rezultatus. Dėl to labai svarbu taikyti aiškias taisykles ir visais svarbiais klausimais keistis informacija su trečiųjų šalių institucijomis.

(14) Lygiaverčiai ir atitinkami papildomos priežiūros susitarimai laikytini egzistuojančiais tik tuo atveju, jei trečiųjų šalių priežiūros institucijos su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis buvo susitarusios bendradarbiauti kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių papildomos priežiūros priemonių ir tikslų srityje.

▼B

(15) Šioje direktyvoje nereikalaujama, kad kompetentingos institucijos finansinių konglomeratų komitetui atskleistų informaciją, kurios konfidencialumą įpareigoja saugoti ši direktyva arba kitos sektoriaus direktyvos.

(16) Valstybės narės negali pakankamai įgyvendinti siūlomos priemonės tikslo – nustatyti į finansinį konglomeratą susijungusių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros taisykles ir dėl to, atsižvelgiant į minėtosios priemonės mastą ir poveikį, ją geriau įgyvendinti Bendrijos lygiu, Bendrija gali priimti priemones, vadovaudamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatytu subsidiarumo principu. Atsižvelgiant į minėtame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą, ši direktyva taikoma tik pirmiau nurodytam tikslui pasiekti. Kadangi šioje direktyvoje yra išdėstyti minimalūs standartai, valstybės narės gali nustatyti griežtesnes taisykles.

(17) Šioje direktyvoje atsižvelgiama į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje konkrečiai pripažintas pagrindines teises ir laikomasi joje nustatytų principų.

(18) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinas priemones reikėtų priimti pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/486/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([1]).

(19) Šioje direktyvoje pateiktuose techniniuose nurodymuose ir įgyvendinimo priemonėse, susijusiuose su pirmiau nurodytomis taisyklėmis, kartais gali tekti atsižvelgti į naujus finansų rinkų pokyčius. Komisijai reikėtų suteikti atitinkamus įgaliojimus priimti įgyvendinimo priemones, jeigu jos nepakeičia esminių šios direktyvos elementų.

(20) Egzistuojančias kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų sektoriaus taisykles reikėtų minimaliai papildyti, ypač siekiant išvengti įstatymais numatytos galimybės pasirinktinai taikyti sektoriaus taisykles arba finansiniams konglomeratams taikomas taisykles. Dėl to 1973 m. liepos 24 d. Pirmąją Tarybos direktyvą 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, suderinimo ([2]), 1979 m. kovo 5 d. Pirmąją Tarybos direktyvą 79/267/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio gyvybės draudimo veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo ([3]), 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvą 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo (trečioji ne gyvybės draudimo direktyva) ([4]), 1992 m. lapkričio 10 d. Tarybos direktyvą 92/96/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu gyvybės draudimu, suderinimo (trečioji gyvybės draudimo direktyva) ([5]), 1993 m. kovo 15 d. Tarybos direktyvą 93/6/EEB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo ([6]), 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyvą 93/22/EEB

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.
([2]) OL L 228, 1973 8 16, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/13/EB (OL L 77, 2002 3 20, p. 17).
([3]) OL L 63, 1979 3 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/12/EB (OL L 77, 2002 3 20, p. 11).
([4]) OL L 228, 1992 8 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/64/EB (OL L 290, 2000 11 17, p. 27).
([5]) OL L 360, 1992 12 9, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/64/EB.
([6]) OL L 141, 1993 6 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/33/EB (OL L 204, 1998 7 21, p. 29).

▼B

dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje ([1]), 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/78/EB dėl draudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo grupėje ([2]) ir 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ([3]), reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti. Tačiau tolesnio derinimo tikslą galima pasiekti tik per kelis etapus, remiantis kruopščia analize.

(21) Siekiant nustatyti visus galimus sektorių taisyklėse turto valdymo bendrovėms taikomų sąlygų derinimo poreikius ir jiems pasiruošti, Komisija turėtų pateikti valstybių narių veiklos šioje srityje ataskaitą,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

TIKSLAS IR APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Tikslas

Šioje direktyvoje kontroliuojamoms finansinio konglomerato įmonėms, pagal Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnį, Direktyvos 79/267/EEB 6 straipsnį, Direktyvos 93/22/EEB 3 straipsnio 1 dalį arba Direktyvos 2000/12/EB 4 straipsnį įsigijusioms leidimą, nustatomos papildomos priežiūros taisyklės. Šioje direktyvoje taip pat iš dalies pakeičiamos sektorių taisyklės, taikomos įmonėms, kurių veiklą reglamentuoja pirmiau išvardytos direktyvos.

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

1) „kredito įstaiga“ – tai kredito įstaiga, apibrėžta Direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje;

2) „draudimo įmonė“ – tai draudimo įmonė, apibrėžta Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnyje, Direktyvos 79/267/EEB 6 straipsnyje arba Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio b punkte;

3) „investicinė firma“ – tai investicinė firma, apibrėžta Direktyvos 93/22/EEB 1 straipsnio 2 dalyje, įskaitant Direktyvos 93/6/EEB 2 straipsnio 4 dalyje nurodytas įmones;

4) „kontroliuojama įmonė“ – tai kredito įstaiga, draudimo įmonė arba investicinė firma;

5) „turto valdymo bendrovė“ – tai valdymo įmonė, apibrėžta 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/611/EEB 1a straipsnio 2 dalyje dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo ([4]), taip pat įmonė, kurios registruota buveinė yra ne Bendrijoje ir kuriai reikėtų įsigyti tos pačios direktyvos

([1]) OL L 141, 1993 6 11, p. 27. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/64/EB.
([2]) OL L 330, 1998 12 5, p. 1.
([3]) OL L 126, 2000 5 26, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/28/EB (OL L 275, 2000 10 27, p. 37).
([4]) OL L 375, 1985 12 31, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/108/EB (OL L 41, 2002 2 13, p. 35).

▼B

5 straipsnio 1 dalyje nurodytą leidimą, jeigu jos registruota buveinė būtų Bendrijoje;

6) „perdraudimo įmonė“ – tai perdraudimo įmonė, apibrėžta Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio c punkte;

7) „sektoriaus taisyklės“ – tai Bendrijos teisės aktai, susiję su kontroliuojamų įmonių riziką ribojančia priežiūra, konkrečiai nustatyti Direktyvose 73/239/EEB, 79/267/EEB, 98/78/EB, 93/6/EEB, 93/22/EEB ir 2000/12/EB;

8) „finansų sektorius“ – tai sektorius, kurį sudaro viena toliau nurodyta įmonė arba kelios tokios įmonės:

   a) kredito įstaiga, finansų įstaiga arba papildomas bankines paslaugas teikianti įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnio 5 ir 23 dalyse (bankų sektorius);

   b) draudimo įmonė, perdraudimo įmonė arba draudimo holdingo bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punkte (draudimo sektorius);

   c) investicinė firma arba finansų įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 93/6/EEB 2 straipsnio 7 dalyje (investicinių paslaugų sektorius);

   d) mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė;

9) „patronuojanti įmonė“ – tai 1983 m. birželio 13 d. Septintojoje Tarybos direktyvoje 83/349/EEB dėl konsoliduotos finansinės atskaitomybės ([1]) apibrėžta patronuojanti įmonė ir bet kuri įmonė, kompetentingų institucijų nuomone, turinti didelę įtaką kitai įmonei;

10) „dukterinė įmonė“ – tai dukterinė įmonė, apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje, ir bet kuri įmonė, kuriai, kompetentingų institucijų nuomone, patronuojanti įmonė turi didelę įtaką; visos dukterinių įmonių dukterinės įmonės taip pat priskiriamos patronuojančios įmonės dukterinėms įmonėms;

11) „dalyvavimas kapitale“ – tai 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtosios Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų rūšių bendrovių metinės finansinės atskaitomybės ([2]) 17 straipsnio pirmajame sakinyje apibrėžtas dalyvavimas valdant kapitalą arba tiesioginė arba netiesioginė nuosavybės teisė į 20 % arba didesnę kitos įmonės balsavimo teisių arba kapitalo dalį;

12) „grupė“ – tai įmonių grupė, sudaryta iš patronuojančios įmonės, jos dukterinių įmonių ir įmonių, kuriose patronuojanti įmonė arba jos dukterinės įmonės turi kapitalo dalį, taip pat įmonės, susijusios Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžtais santykiais;

13) „glaudūs ryšiai“ – tai situacija, kurioje du fizinius arba juridinius asmenis ar daugiau sieja:

   a) „dalyvavimas kapitale“ – tai nuosavybės teisė į 20 % arba didesnę kitos įmonės balsavimo teisių arba kapitalo dalį, kuria naudojamasi tiesiogiai arba kontrolės būdu; arba

   b) „kontrolė“ – tai tarp patronuojančios ir dukterinės įmonės visais Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais susiję santykiai, arba tarp bet kurio fizinio arba juridinio asmens ir įmonės susiję santykiai; bet kuri dukterinės įmonės dukterinė įmonė taip pat laikoma jų patronuojančios įmonės dukterine įmone.

([1]) OL L 193, 1983 7 18, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/65/EB (OL L 283, 2001 10 27, p. 28).

([2]) OL L 222, 1978 8 14, p. 11. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2001/65/EB.

▼B

Nuolatiniai kontrolės tarp dviejų ar daugiau fizinių arba juridinių asmenų ir vieno ir to paties asmens santykiai taip pat laikomi glaudžiais ryšiais tarp minėtųjų asmenų;

14) „finansinis konglomeratas“ – tai grupė, atitinkanti 3 straipsnyje nustatytas toliau išvardytas sąlygas:

a) grupei vadovauja 1 straipsnyje nurodyta kontroliuojama įmonė arba bent viena iš grupės dukterinių įmonių yra kontroliuojama įmonė, kaip nurodyta minėtame straipsnyje;

b) jei grupei vadovauja 1 straipsnyje nurodyta kontroliuojama įmonė, ji yra arba finansų sektoriaus įmonės patronuojanti įmonė, įmonė, turinti kapitalo dalį finansų sektoriaus įmonėje arba įmonė, kurią su finansų sektoriaus įmone sieja Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžtas santykis;

c) jeigu 1 straipsnyje nurodyta kontroliuojama įmonė nevadovauja grupei, pagrindinė grupės veikla vykdoma finansų sektoriuje, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 dalyje;

d) draudimo, bankų ir investicinių paslaugų sektoriuose veikia bent po vieną grupės įmonę;

e) grupės įmonės draudimo ir bankų bei investicinių paslaugų sektoriuose vykdo reikšmingą konsoliduotą ir (arba) bendrą veiklą, kaip nurodyta 3 straipsnio 2 arba 3 dalyse.

Kiekvienas 12 punkte nurodytas grupės pogrupis, kuris atitinka šiuos kriterijus, laikomas finansiniu konglomeratu;

15) „mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė“ – tai patronuojanti įmonė, išskyrus kontroliuojamą įmonę, kuri kartu su savo dukterinėmis įmonėmis, iš kurių bent viena yra reguliuojama įmonė, turinti pagrindinę buveinę Bendrijoje, ir kitomis įmonėmis sudaro finansinį konglomeratą;

16) „kompetentingos institucijos“ – tai valstybių narių nacionalinės institucijos, įstatymu arba reglamentu įgaliotos individualiai arba grupės lygiu vykdyti kredito įstaigų ir (arba) draudimo įmonių ir (arba) investicinių firmų priežiūrą;

17) „atitinkamos kompetentingos institucijos“ – tai:

a) valstybių narių kompetentingos institucijos, atsakingos už visų kontroliuojamų sektoriaus įmonių, susijungusių į finansinį konglomeratą, priežiūrą grupės lygiu;

b) koordinatorius, paskirtas pagal 10 straipsnį, jeigu tai kitokia nei šio straipsnio a punkte minimos institucijos;

c) kitos susijusios kompetentingos institucijos, kurios tam tikrais atvejais šio straipsnio a ir b punktuose nurodytų institucijų nuomone yra tinkamos; paskirdamos tokias kitas institucijas, minėtosios institucijos pirmiausia atsižvelgia į kitose valstybėse narėse veikiančių konglomeratui priklausančių kontroliuojamų įmonių rinkos dalį, ypač jei ji yra didesnė nei 5 %, ir bet kurios kitoje valstybėje narėje įsisteigusios kontroliuojamos įmonės vaidmenį konglomerate;

18) „grupės vidaus sandoriai“ – tai visos operacijos, kuriose kontroliuojamos finansinio konglomerato įmonės, vykdydamos sutartinę arba nesutartinę ir su mokėjimu susijusią arba nesusijusią prievolę, tiesiogiai arba netiesiogiai pasikliauja kitomis tos pačios grupės įmonėmis ar bet kuriuo fiziniu arba juridiniu asmeniu, kurį su minėtosios grupės įmonėmis sieja „glaudūs ryšiai“;

19) „rizikos koncentracija“ – tai visų rūšių rizika, su kuria susijusius galimus nuostolius prisiima finansinio konglomerato įmonės, ir kuri yra pakankamai didelė, kad keltų grėsmę visų finansinio konglomerato kontroliuojamų įmonių finansinei būklei apskritai; minėtoji rizika gali atsirasti dėl sandorio šalių (kredito), investicijų, drau-

▼B

dimo, rinkos rizikos, kitų rūšių rizikos arba čia išvardytų rizikos rūšių derinio ar tarpusavio sąveikos.

3 straipsnis

Finansinio konglomerato identifikavimo kriterijai

1. Nustatant, ar pagrindinę veiklą grupė vykdo finansų sektoriuje, kaip nurodyta 2 straipsnio 14 dalies c punkte, grupės kontroliuojamų ir nekontroliuojamų finansų sektoriaus įmonių balanso bendros sumos santykis su visos grupės balanso bendra suma turėtų būti didesnis negu 40 %.

2. Nustatant, ar skirtinguose finansų sektoriuose vykdoma tokia svarbi veikla kokia ji apibrėžta šios direktyvos 2 straipsnio 14 dalies e punkte, kiekvieno finansų sektoriaus balanso bendros sumos santykio su finansinio sektoriaus įmonių grupėje balanso bendra suma vidurkis ir to paties finansų sektoriaus mokumo reikalavimų santykis su bendrais grupės finansinio sektoriaus įmonių mokumo reikalavimais turėtų būti didesnis nei 10 %.

Šioje direktyvoje mažiausias finansinio konglomerato finansų sektorius yra tas, kurio vidurkis yra mažiausias, o finansų sektorius, kurio vidurkis yra didžiausias, yra laikomas pagrindiniu finansinio konglomerato finansų sektoriumi. Skaičiuojant minėtąjį vidurkį ir nustatant mažiausius ir pagrindinius finansų sektorius, bankų ir investicinių paslaugų sektoriai sujungiami.

3. Tarpšakinė veikla taip pat laikoma tokia reikšminga, kokia ji apibrėžta 2 straipsnio 14 dalies e punkte, jeigu grupės mažiausio finansų sektoriaus balanso bendra suma yra didesnė nei 6 milijardai eurų. Jeigu grupės rezultatas nesiekia šio straipsnio 2 dalyje nustatytos ribos, atitinkamos kompetentingos institucijos gali priimti bendrą susitarimą nelaikyti grupės finansiniu konglomeratu arba netaikyti 7, 8 ar 9 straipsnių nuostatų, jeigu, jų nuomone, minėtajai grupei nereikia taikyti šios direktyvos arba tokių nuostatų arba jų taikymas būtų netinkamas ar klaidinantis, siekiant papildomos priežiūros tikslų, atsižvelgiant, pavyzdžiui, į tai, kad:

a) santykinis konglomerato mažiausio finansų sektoriaus dydis neviršija 5 %, matuojant pagal šio straipsnio 2 dalyje nurodytą vidurkį, balanso bendrą sumą, arba tokio finansų sektoriaus mokumo reikalavimus; arba

b) bet kurioje valstybėje narėje rinkos dalis yra ne didesnė kaip 5 %, atsižvelgiant į balanso bendrą sumą bankų arba investicinių paslaugų sektoriuje ir pagal bendrąsias draudimo įmokų sumas.

Susijusios kompetentingos institucijos informuojamos apie sprendimus, priimtus pagal šią straipsnio dalį.

4. Taikant šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, atitinkamos kompetentingos institucijos priimdamos bendrą susitarimą gali:

a) 6 straipsnio 5 dalyje nurodytais atvejais, skaičiuojant pirmiau nurodytus santykius, neįtraukti įmonės;

b) atsižvelgti į šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų kriterijų trejus metus iš eilės vykdymą, siekiant išvengti staigių režimo pasikeitimų, o iš esmės pasikeitus grupės struktūrai, į minėtuosius kriterijus neatsižvelgti.

Jeigu finansinis konglomeratas identifikuojamas pagal šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, šios dalies pirmojoje pastraipoje nurodyti sprendimai prilygsta jo koordinatoriaus pateiktiems pasiūlymams.

5. Taikant šio straipsnio 1 ir 2 dalis, atitinkamos kompetentingos institucijos išimtiniais atvejais ir pagal bendrą susitarimą gali pakeisti balanso bendra suma pagrįstą kriterijų vienu ar daugiau arba abiem toliau nurodytų parametrų, arba gali pridėti vieną arba abu šiuos para-

▼B

metrus, jeigu jie mano, kad šie parametrai yra ypač svarbūs papildomos priežiūros tikslams pagal šią direktyvą: pajamų struktūra ir nebalansinės veiklos rūšys.

6. Norint taikyti 1 ir 2 straipsnio dalis, jeigu konglomeratų, kuriems jau taikoma papildoma priežiūra, santykiai, nurodyti tose straipsnio dalyse, yra atitinkamai mažesni nei 40 % ir 10 %, siekiant išvengti staigių režimo pokyčių, ateinantiems trejiems metams taikomi atitinkamai mažesni 35 % ir 8 % santykiai.

Taikant šio straipsnio 3 dalį, jeigu konglomeratų, kuriems jau taikoma papildoma priežiūra, grupės mažiausio finansų sektoriaus balanso bendra suma yra mažesnė negu 6 milijardai eurų, siekiant išvengti staigių režimo pokyčių, ateinantiems trejiems metams taikoma mažesnė 5 milijardų eurų suma.

Per šioje straipsnio dalyje nurodytą laikotarpį koordinatorius, gavęs kitų atitinkamų kompetentingų institucijų pritarimą, gali nuspręsti nebetaikyti šioje straipsnio dalyje nurodytų mažesnių santykių arba mažesnės sumos.

7. Atliekant šiame straipsnyje nurodytus skaičiavimus, susijusius su balansu, atsižvelgiama į grupės įmonių balanso bendrą sumą, nurodytą jų metinėse finansinėse atskaitomybėse. Minėtojo skaičiavimo tikslais atsižvelgiama į įmonių, kuriose kitos įmonės turi kapitalo dalį, balanso bendros sumos santykį, atitinkantį grupės turimai bendrai proporcingai daliai. Tačiau, jeigu yra pateikta konsoliduota finansinė atskaitomybė, jos yra naudojamos vietoj bendrų ataskaitų.

Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti mokumo reikalavimai skaičiuojami pagal atitinkamo sektoriaus taisyklių nuostatas.

4 straipsnis

Finansinio konglomerato tapatybės nustatymas

1. Kontroliuojamoms įmonėms leidimus išdavusios kompetentingos institucijos pagal šios direktyvos 2, 3 ir 5 straipsnius nustato kiekvieną grupę, kuriai taikoma ši direktyva.

Šiuo tikslu:

— kontroliuojamoms grupės įmonėms leidimus išdavusios kompetentingos institucijos tam tikrais atvejais glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje,

— jeigu kompetentinga institucija mano, kad jos išduotą leidimą įsigijusi reguliuojama įmonė priklauso grupei, kuri gali būti finansiniu konglomeratu, dar neidentifikuotu pagal šią direktyvą, minėtoji kompetentinga institucija savo nuomonę perduoda kitoms susijusioms kompetentingoms institucijoms.

2. Koordinatorius, paskirtas pagal šios direktyvos 10 straipsnį, informuoja grupei vadovaujančią patronuojančią įmonę arba, jeigu tokios įmonės nėra, kontroliuojamą įmonę, kurios balanso bendra suma svarbiausiame grupės finansų sektoriuje yra didžiausia, apie finansinio konglomerato statuso suteikimą grupei ir koordinatoriaus paskyrimą. Koordinatorius taip pat informuoja kompetentingas institucijas, įgaliojusias kontroliuojamas grupės įmones, ir valstybės narės, kurioje yra mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės pagrindinė buveinė, kompetentingas institucijas ir Komisiją.

▼B

II SKYRIUS

PAPILDOMA PRIEŽIŪRA

1 SKIRSNIS

TAIKYMO SRITIS

5 straipsnis

Direktyvos 1 straipsnyje nurodytų kontroliuojamų įmonių papildomos priežiūros taikymo sritis

1. Nepažeidžiant sektoriaus taisyklių nuostatų dėl papildomos priežiūros, valstybės narės vykdo šios direktyvos 1 straipsnyje nurodytų kontroliuojamų įmonių papildomą priežiūrą, atsižvelgdamos į šioje direktyvoje nustatytą apimtį ir tvarką.

2. Toliau išvardytos kontroliuojamos įmonės priskiriamos papildomos priežiūros taikymo sričiai finansinio konglomerato lygiu 6–17 straipsniuose nustatyta tvarka:

a) kiekviena kontroliuojama įmonė, vadovaujanti finansiniam konglomeratui;

b) kiekviena kontroliuojama įmonė, kurios patronuojanti įmonė yra mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, turinti pagrindinę buveinę Bendrijoje;

c) kiekviena kontroliuojama įmonė, kurią su kita finansų sektoriaus įmone sieja Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibūdinti santykiai.

Jeigu finansinis konglomeratas yra kito finansinio konglomerato, atitinkančio šio straipsnio pirmosios pastraipos reikalavimus, pogrupis, valstybės narės 6–17 straipsnius gali taikyti tik pastarosios grupės kontroliuojamoms įmonėms, o bet kuri direktyvos nuoroda į grupės ir finansinio konglomerato sąvokas suprantama kaip nuoroda į pastarąją grupę.

3. Kiekvienai kontroliuojamai įmonei, kuriai netaikoma šio straipsnio 2 dalyje nurodyta papildoma priežiūra ir kurios patronuojanti įmonė yra kontroliuojama įmonė arba mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, turinti pagrindinę buveinę Bendrijoje, taikoma papildoma priežiūra finansinio konglomerato lygiu, atsižvelgiant į 18 straipsnyje nustatytą apimtį ir tvarką.

4. Jeigu asmenys vienoje kontroliuojamoje įmonėje arba keliose tokiose įmonėse turi kapitalo dalį arba susiję kapitalo ryšiais, arba daro minėtoms įmonėms didelę įtaką, neturėdami jose kapitalo dalies ar nebūdami susiję kapitalo ryšiais, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus atvejus, atitinkamos kompetentingos institucijos, vadovaudamosi bendru sutarimu ir nacionaline teise, nustato, ar kontroliuojamoms įmonėms reikia taikyti papildomą priežiūrą, taikomą finansinio konglomerato įmonėms, ir kokia turi būti jos apimtis.

Papildoma priežiūra taikoma tais atvejais, kai bent viena iš minėtųjų įmonių yra kontroliuojama, kaip nurodyta šios direktyvos 1 straipsnyje, ir kai įvykdomos 2 straipsnio 14 dalies d ir e punktų sąlygos. Atitinkamos kompetentingos institucijos savo sprendimą priima, atsižvelgdamos į šioje direktyvoje nustatytus papildomos priežiūros tikslus.

Taikant pirmąją pastraipą „kooperatyvų grupėms“, kompetentingos institucijos privalo atsižvelgti į viešą šių grupių finansinį įsipareigojimą kitiems finansų subjektams.

5. Nepažeidžiant 13 straipsnio, papildoma priežiūra finansinio konglomerato lygiu jokiu būdu nereiškia, kad kompetentingos institucijos privalo individualiai prižiūrėti mišrią veiklą vykdančias finansų

▼B

holdingo bendroves, trečiųjų šalių kontroliuojamas finansinio konglomerato įmones arba nekontroliuojamas finansinio konglomerato įmones.

2 SKIRSNIS

FINANSINĖ BŪKLĖ

6 straipsnis

Kapitalo pakankamumas

1. Nepažeidžiant sektoriaus taisyklių, kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių kapitalo pakankamumo papildoma priežiūra vykdoma pagal šio skyriaus 3 dalies 9 straipsnio 2–5 dalyse ir I priede nustatytas taisykles.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kontroliuojamos finansinio konglomerato įmonės užtikrintų, kad finansinio konglomerato nuosavosios lėšos visada būtų bent jau lygios kapitalo pakankamumo reikalavimams, apskaičiuotiems pagal I priedą.

Valstybės narės taip pat reikalauja, kad kontroliuojamos įmonės finansinio konglomerato lygiu vykdytų atitinkamą kapitalo pakankamumo politiką.

Pirmoje ir antroje pastraipose minėtų reikalavimų vykdymą, vadovaudamasis 3 skirsnio nuostatomis, kontroliuoja koordinatorius.

Koordinatorius užtikrina, kad šio straipsnio pirmojoje ir antrojoje pastraipose nurodytus reikalavimus kontroliuojamos įmonės arba mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė įvykdytų bent kartą per metus.

Skaičiavimo rezultatus ir skaičiavimui reikalingus atitinkamus duomenis koordinatoriui pateikia šios direktyvos 1 straipsnyje nurodyta finansiniam konglomeratui vadovaujanti kontroliuojama įmonė arba, jeigu 1 straipsnyje nurodyta kontroliuojama įmonė finansiniam konglomeratui nevadovauja, mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė arba kontroliuojama finansinio konglomerato įmonė, kurią nurodo koordinatorius, pasikonsultavęs su kitomis svarbiomis kompetentingomis institucijomis ir finansiniu konglomeratu.

3. Skaičiuojant šio straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytus kapitalo pakankamumo reikalavimus, atsižvelgiant į I priede nustatytą tvarką ir taikymo sritį, į papildomos priežiūros taikymo sritį įtraukiamos toliau išvardytos įmonės:

a) kredito įstaiga, finansų įstaiga arba papildomas bankines paslaugas teikianti įmonė, nurodyta Direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnio 5 ir 23 dalyse;

b) draudimo įmonė, perdraudimo įmonė arba draudimo holdingo bendrovė, nurodyta Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punkte;

c) investicinė firma arba finansų įstaiga, nurodyta Direktyvos 93/6/EEB 2 straipsnio 7 dalyje;

d) mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės.

4. Skaičiuojant papildomus finansinio konglomerato kapitalo pakankamumo reikalavimus pagal I priede nurodytą 1 metodą (apskaitos konsolidavimas), grupės įmonių nuosavos lėšos ir mokymo reikalavimai skaičiuojami pagal atitinkamo sektoriaus dėl konsolidavimo formos ir apimties Direktyvos 2000/12/EB 54 straipsnyje ir Direktyvos 98/78/EB I priedo 1 skirsnio B dalyje nustatytas taisykles.

Skaičiuojant pagal I priede nurodytus 2 ir 3 metodus (išskaitymo ir susumavimo, buhalterinės vertės, reikalavimų išskaitymo metodus), atsižvelgiama į proporcingą patronuojančios įmonės arba kitoje grupės įmonėje kapitalo dalį turinčios įmonės dalį. „Proporcinga dalis“ – tai

▼B

pasirašyto akcinio kapitalo dalis, tiesiogiai arba netiesiogiai priklausanti tokiai įmonei.

5. Koordinatorius gali nuspręsti konkrečios įmonės neįtraukti į papildomų kapitalo pakankamumo reikalavimų skaičiavimą, jeigu:

a) įmonė yra trečiojoje šalyje, kurioje egzistuoja teisinės kliūtys, trukdančios perduoti reikiamą informaciją, nepažeidžiant sektoriaus taisyklių, įpareigojančių kompetentingas institucijas neišduoti leidimo, jeigu jos negali veiksmingai vykdyti savo priežiūros funkcijų;

b) įmonė nedaro didelio poveikio kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių papildomos priežiūros tikslų įgyvendinimui;

c) įmonės įtraukimas būtų netinkamas arba klaidinantis, siekiant papildomos priežiūros tikslų.

Tačiau, jeigu pagal šio straipsnio pirmosios pastraipos b punktą konsoliduota priežiūra neturi būti taikoma kelioms įmonės, jas vis vien reikia įtraukti, jeigu jų bendras poveikis yra reikšmingas.

Šio straipsnio pirmosios pastraipos c punkte minimu atveju koordinatorius, prieš priimdamas sprendimą, konsultuojasi su kitomis svarbiomis kompetentingomis institucijomis, išskyrus skubius atvejus.

Kai vienu iš šio straipsnio pirmosios pastraipos b ir c punktuose nurodytų atvejų koordinatorius kontroliuojamai įmonei netaiko papildomos priežiūros, valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi įmonė, kompetentingos institucijos gali kreiptis į finansiniam konglomeratui vadovaujančią įmonę, prašydamos pateikti informaciją, kuri padėtų joms vykdyti kontroliuojamos įmonės priežiūrą.

7 straipsnis

Rizikos koncentracija

1. Nepažeidžiant sektoriaus taisyklių, papildoma kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių rizikos koncentracijos priežiūra gali būti vykdoma pagal šio skyriaus 3 dalies 9 straipsnio 2–4 dalyse ir II priede nustatytas taisykles.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kontroliuojamos įmonės arba mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės reguliariai ir ne rečiau kaip kartą per metus pateiktų koordinatoriui ataskaitas apie kiekvieną reikšmingą rizikos koncentraciją finansinio konglomerato lygiu pagal šiame straipsnyje ir II priede nustatytas taisykles. Koordinatoriui reikalingą informaciją pateikia šios direktyvos 1 straipsnyje nurodyta finansiniam konglomeratui vadovaujanti kontroliuojama įmonė arba koordinatoriaus nurodyta kontroliuojama finansinio konglomerato įmonė, pasikonsultavusi su kitomis svarbiomis kompetentingomis institucijomis ir finansiniu konglomeratu.

Priežiūrą vykdantis koordinatorius įvertina susidariusią riziką, nurodytą šios direktyvos 3 dalyje.

3. Toliau derinant Bendrijos teisės aktus, valstybės narės gali nustatyti kiekybinius apribojimus arba leisti, kad tokius apribojimus nustatytų jų kompetentingos institucijos, ar imtis kitų priežiūros priemonių, kurios padėtų įgyvendinti papildomos priežiūros, susijusios su bet kuria rizikos koncentracija finansinio konglomerato lygiu, tikslus.

4. Jeigu finansiniam konglomeratui vadovauja mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, visam sektoriui, įskaitant mišrią veiklą vykdančią finansų holdingo bendrovę, taikomos sektoriaus taisyklės dėl rizikos koncentracijos pagrindiniame finansų sektoriuje, jeigu tokios taisyklės yra priimtos.

▼B

8 straipsnis

Grupės vidaus operacijos

1. Nepažeidžiant sektoriaus taisyklių, kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių grupės vidaus operacijų papildoma priežiūra vykdoma pagal taisykles, nustatytas šio skyriaus 3 dalies 9 straipsnio 2–4 dalyse ir II priede.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kontroliuojamos įmonės arba mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės reguliariai ir ne rečiau kaip kartą per metus pateiktų koordinatoriui ataskaitas apie visas kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių grupės vidaus operacijas pagal šiame straipsnyje ir II priede nustatytas taisykles. Kadangi II priedo pirmos dalies paskutiniame sakinyje nurodytų kriterijų apibrėžimas nebuvo suformuluotas, grupės vidaus operacija laikoma reikšminga, kai jos suma viršija ne mažiau kaip 5 % visos finansinio konglomerato kapitalo pakankamumo reikalavimų sumos.

Koordinatoriui reikalingą informaciją pateikia šios direktyvos 1 straipsnyje nurodyta finansiniam konglomeratui vadovaujanti kontroliuojama įmonė arba koordinatoriaus nurodyta kontroliuojama finansinio konglomerato įmonė, pasikonsultavusi su kitomis svarbiomis kompetentingomis institucijomis ir finansiniu konglomeratu.

Priežiūrą vykdantis koordinatorius įvertina grupės vidaus operacijas.

3. Toliau derinant Bendrijos teisės aktus, valstybės narės gali nustatyti kiekybinius apribojimus ir kokybinius reikalavimus arba leisti, kad tokius apribojimus ar reikalavimus nustatytų jų kompetentingos institucijos, arba imtis kitų priežiūros priemonių, kurios padėtų įgyvendinti papildomos priežiūros, susijusios su kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių grupės vidaus operacijomis.

4. Jeigu finansiniam konglomeratui vadovauja mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, visam sektoriui, įskaitant mišrią veiklą vykdančią finansų holdingo bendrovę, taikomos sektoriaus taisyklės dėl finansinio konglomerato pagrindinio finansų sektoriaus grupės vidaus operacijų.

9 straipsnis

Vidaus kontrolės mechanizmai ir rizikos valdymo procesai

1. Valstybės narės reikalauja, kad kontroliuojamos įmonės finansinio konglomerato lygiu taikytų atitinkamus rizikos valdymo procesus ir vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas administracines ir apskaitos procedūras.

2. Rizikos valdymo procesai apima:

a) patikimą valdymą ir vadovavimą, pagrįstą strategija ir politika, kurias finansinio konglomerato lygiu tvirtina ir reguliariai peržiūri atitinkamos valdžios institucijos, susijusį su visų rūšių rizika, kurią prisiima jame dalyvaujančios įmonės;

b) atitinkamą kapitalo pakankamumo politiką, kad būtų galima numatyti minėtų įmonių verslo strategijos poveikį rizikos profiliui ir pagal I priedo 6 straipsnį nustatytiems kapitalo reikalavimams;

c) atitinkamas procedūras, užtikrinančias, kad finansinio konglomerato įmonių rizikos reguliavimo sistemos būtų tinkamai integruotos į jų organizaciją ir imtasi visų priemonių, užtikrinančių visose įmonėse, kurioms taikoma papildoma priežiūra, įdiegtų sistemų atitikimą nustatytiems reikalavimams, kad būtų galima finansinio konglomerato lygiu įvertinti, reguliuoti ir kontroliuoti riziką.

3. Vidaus kontrolės mechanizmai apima:

▼B

a) reikiamus mechanizmus, susijusius su kapitalo pakankamumu, padedančius nustatyti ir įvertinti prisiimtą riziką ir su ja atitinkamai susieti nuosavas lėšas;

b) patikimas atskaitomybės ir apskaitos procedūras, padedančias nustatyti, įvertinti, reguliuoti ir kontroliuoti grupės vidaus operacijas ir rizikos koncentraciją.

4. Valstybės narės užtikrina, kad visos įmonės, kurioms pagal 5 straipsnį taikoma papildoma priežiūra, taikytų atitinkamus duomenų ir informacijos, kurie gali būti svarbūs papildomos priežiūros tikslais, vidaus kontrolės mechanizmus.

5. Koordinatorius atlieka šio straipsnio 1–4 dalyse nurodytų procesų ir mechanizmų priežiūros apžvalgą.

3 SKIRSNIS

PRIEMONĖS, PADEDANČIOS VYKDYTI PAPILDOMĄ PRIEŽIŪRĄ

10 straipsnis

Už papildomos priežiūros vykdymą atsakinga kompetentinga institucija (koordinatorius)

1. Siekiant užtikrinti tinkamą kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių priežiūrą, viena iš atitinkamų valstybių narių kompetentingų institucijų, įskaitant valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės pagrindinė buveinė, kompetentingas institucijas, paskiriama koordinatoriumi, atsakingu už papildomos priežiūros vykdymą.

2. Kriterijai, į kuriuos atsižvelgiama, skiriant minėtąją instituciją:

a) jeigu finansiniam konglomeratui vadovauja kontroliuojama įmonė, koordinatoriaus užduotį turės vykdyti kontroliuojamai įmonei pagal sektoriaus taisykles leidimą išdavusi kompetentinga institucija;

b) jeigu finansiniam konglomeratui nevadovauja kontroliuojama įmonė, koordinatoriaus užduotį turės vykdyti kompetentinga institucija, nustatyta pagal šiuos principus:

   i) jeigu kontroliuojamos įmonės patronuojanti įmonė yra mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, koordinatoriaus užduotį turės vykdyti kontroliuojamai įmonei pagal sektoriaus taisykles leidimą išdavusi kompetentinga institucija;

   ii) jeigu kelių kontroliuojamų įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, patronuojanti įmonė yra ta pati mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė ir vienai iš minėtųjų įmonių leidimas buvo išduotas valstybėje narėje, kurioje yra mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės pagrindinė buveinė, koordinatoriaus užduotį vykdo pirmiau nurodytoje valstybėje narėje kontroliuojamai įmonei leidimą išdavusi kompetentinga institucija.

   Jeigu įvairiuose finansų sektoriuose aktyviai veikiančioms kelioms kontroliuojamoms įmonėms leidimas buvo išduotas valstybėje narėje, kurioje yra mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės pagrindinė buveinė, koordinatoriaus užduotį turės vykdyti pagrindiniame finansų sektoriuje aktyviai veikiančios kontroliuojamos įmonės kompetentinga institucija.

   Jeigu finansiniam konglomeratui vadovauja kelios mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės, kurių pagrindinės buveinės yra skirtingose valstybėse narėse, kurių kiekvienoje veikia kontroliuojama įmonė, koordinatoriaus užduotį turės vykdyti kontroliuojamos įmonės, kurios buhalterinio balanso ataskaitos galutinis rezultatas yra didžiausias, kompetentinga

▼B

institucija, jeigu minėtos įmonės veikia tame pačiame sektoriuje, arba pagrindiniame finansų sektoriuje veikiančios kontroliuojamos įmonės kompetentinga institucija;

iii) jeigu kelių kontroliuojamų įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, patronuojanti bendrovė yra ta pati mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, ir nė vienai iš minėtųjų įmonių valstybėje narėje, kurioje yra mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės pagrindinė buveinė, nebuvo išduotas leidimas, koordinatoriaus užduotį vykdo pagrindiniame finansų sektoriuje veikiančiai kontroliuojamai įmonei, kurios buhalterinio balanso galutinis rezultatas didžiausias, leidimą išdavusi kompetentinga institucija;

iv) jeigu finansinis konglomeratas yra grupė, kuriai nevadovauja kontroliuojančioji įmonė, arba bet kuriuo kitu atveju koordinatoriaus užduotį vykdys kompetentinga institucija, išdavusi leidimą pagrindiniame finansų sektoriuje veikiančiai kontroliuojamai įmonei, kurios buhalterinio balanso ataskaitos galutinis rezultatas didžiausias.

3. Konkrečiais atvejais atitinkamos kompetentingos institucijos tarpusavio susitarimu gali atsisakyti taikyti šio straipsnio 2 dalyje nurodytus kriterijus, jeigu jų taikymas būtų netinkamas, atsižvelgiant į konglomerato struktūrą ir santykinę jo veiklos svarbą įvairiose šalyse, ir koordinatoriumi paskirti kitą kompetentingą instituciją. Tokiais atvejais, prieš priimdamos sprendimą, kompetentingos institucijos suteikia konglomeratui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl tokio sprendimo.

11 straipsnis

Koordinatoriaus užduotys

1. Papildomą priežiūrą vykdantis koordinatorius turi atlikti šias užduotis:

a) nuolat ir kritiniais atvejais derinti svarbios arba pagrindinės informacijos rinkimą ir platinimą, įskaitant informacijos, kuri pagal sektoriaus taisykles yra svarbi kompetentingos institucijos priežiūros užduočiai vykdyti, platinimą;

b) atlikti finansinio konglomerato finansinės būklės priežiūros apžvalgą;

c) vertinti, kaip laikomasi kapitalo pakankamumo, rizikos koncentracijos bei grupės vidaus operacijų pagal šios direktyvos 6, 7 ir 8 straipsnius nustatytų taisyklių;

d) pagal šios direktyvos 9 straipsnį vertinti finansinio konglomerato struktūrą, organizaciją ir vidaus kontrolės sistemą;

e) bendradarbiaudamas su atitinkamomis dalyvaujančiomis kompetentingomis institucijomis, nuolat ir kritiniais atvejais planuoti ir derinti priežiūros priemones;

f) vykdyti kitas užduotis, priemones ir sprendimus, pavestus koordinatoriui pagal šią direktyvą arba susijusius su jos taikymu.

Siekiant sudaryti sąlygas papildomai priežiūrai ir ją plačiai juridiškai įtvirtinti, koordinatorius, pirmiau nurodytos kitos atitinkamos kompetentingos institucijos ir prireikus kitos susijusios kompetentingos institucijos priima derinimo susitarimus. Derinimo susitarimuose gali būti numatyta koordinatoriui patikėti papildomas užduotis ir atitinkamoms kompetentingoms institucijoms nustatyti sprendimų priėmimo proceso, kaip nurodyta šios direktyvos 3 ir 4 straipsniuose, 5 straipsnio 4 dalyje, 6 straipsnyje, 12 straipsnio 2 dalyje, 16 ir 18 straipsniuose, bei bendradarbiavimo su kitomis kompetentingomis institucijomis tvarką.

2. Jeigu koordinatoriui reikia informacijos, kuri pagal sektoriaus taisykles jau buvo suteikta kitai kompetentingai institucijai, jis, jeigu

▼B

galima, kreipiasi į minėtąją instituciją, kad būtų išvengta dvigubo atsiskaitymo įvairioms priežiūros vykdyme dalyvaujančioms institucijoms.

3. Nepažeidžiant galimybės suteikti Bendrijos įstatymuose numatytą specialią priežiūros kompetenciją ir pareigas, koordinatoriaus, kuriam buvo patikėtos su papildoma kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių priežiūra susijusios specialios užduotys, paskyrimas neturi poveikio sektoriaus taisyklėse nustatytoms kompetentingų institucijų užduotims ir pareigoms.

12 straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas ir keitimasis informacija

1. Kompetentingos institucijos, atsakingos už kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių priežiūrą, glaudžiai bendradarbiauja su minėto finansinio konglomerato koordinatoriumi paskirta kompetentinga institucija. Nepažeidžiant minėtų institucijų atitinkamų pareigų, nustatytų sektoriaus taisyklėse, ir neatsižvelgiant į tai, ar šios institucijos veikia toje pačioje valstybėje narėje, jos teikia viena kitai informaciją, kuri yra būtina kitų institucijų vykdomoms priežiūros užduotims arba tiesiogiai su jomis susijusi, kaip nustatyta sektoriaus taisyklėse ir šioje direktyvoje. Atsižvelgiant į tai, kompetentingos institucijos ir koordinatorius pareikalavus pateikia visą tiesioginę informaciją, savo iniciatyva perduodami visą būtiną informaciją.

Toks bendradarbiavimas turi sudaryti sąlygas surinkti informaciją ir ja keistis bent jau pagal toliau išvardytus punktus, t. y. informacija, susijusia su:

a) duomenimis apie visų patronuojančių įmonių, priklausančių finansiniam konglomeratui, grupės struktūrą ir apie kontroliuojamų grupės įmonių kompetentingas institucijas;

b) finansinio konglomerato veiklos politika;

c) finansinio konglomerato finansine būkle, ypač kapitalo pakankamumu, grupės vidaus operacijomis, rizikos koncentracija ir pelningumu;

d) finansinio konglomerato pagrindiniais akcininkais ir vadovais;

e) finansinio konglomerato organizacine, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemomis;

f) informacijos iš finansinio konglomerato įmonių surinkimo tvarka ir tikrinimu bei tvirtinimu;

g) neigiamais pokyčiais kontroliuojamose arba kitose finansinio konglomerato įmonėse, galinčiais rimtai pakenkti kontroliuojamoms įmonėms;

h) pagrindinėmis sankcijomis ir ypatingosiomis priemonėmis, kurias pagal sektoriaus taisykles arba šią direktyvą taiko kompetentingos institucijos.

Informacija apie kontroliuojamas finansinio konglomerato įmones, kuri gali būti reikalinga pagal sektoriaus taisyklių nuostatas vykdyti atitinkamoms užduotims, kompetentingos institucijos gali keistis su toliau nurodytomis institucijomis: centriniais bankais, Europos centrinių bankų sistema ir Europos centriniu banku.

2. Nepažeidžiant kompetentingoms institucijoms sektoriaus taisyklėse nustatytų tam tikrų pareigų, prieš priimdamos sprendimą, atitinkamos kompetentingos institucijos, jeigu tokie sprendimai yra svarbūs kitų kompetentingų institucijų vykdomoms priežiūroms užduotims, tarpusavyje konsultuojasi toliau nurodytais klausimais, t. y. dėl:

▼B

a) kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių akcininkų, organizacinės arba valdymo struktūros pasikeitimų, kuriems būtinas kompetentingų institucijų patvirtinimas arba leidimas;

b) pagrindinių sankcijų arba ypatingųjų kompetentingos institucijos taikomų priemonių.

Kompetentinga institucija gali nuspręsti nesikonsultuoti skubos atvejais arba kai toks konsultavimasis gali trukdyti sprendimų veiksmingumui. Tokiu atveju kompetentinga institucija nedelsdama informuoja kitas kompetentingas institucijas.

3. Koordinatorius gali reikalauti, kad valstybės narės, kurioje veikia reguliuojančios įmonės pagrindinė buveinė, kompetentingos institucijos, pačios nevykdančias šios direktyvos 10 straipsnyje nustatytos papildomos priežiūros, prašytų kontroliuojančios įmonės perduoti koordinatoriui visą informaciją, kuri gali būti svarbi vykdant 11 straipsnyje nustatytas koordinavimo užduotis.

Jeigu šios direktyvos 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija kompetentingai institucijai jau buvo pateikta pagal sektoriaus taisykles, už papildomos priežiūros vykdymą atsakingos kompetentingos institucijos, norėdamos gauti informaciją, gali kreiptis į pirmiau nurodytą instituciją.

4. Valstybės narės leidžia, kad minėta informacija tarpusavyje keistųsi jų kompetentingos institucijos, taip pat pastarosios ir kitos šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytos institucijos. Informacijos apie finansinio konglomerato įmonės, kitos nei kontroliuojama įmonė, rinkimas ir turėjimas jokiu būdu nereiškia, kad kompetentingos institucijos privalo vykdyti individualią tokių įmonių priežiūrą.

Informacijai, gautai vykdant papildomą priežiūrą, ypač šioje direktyvoje numatytam bet kuriam keitimuisi informacija tarp kompetentingų institucijų ir tarp pastarųjų ir kitų institucijų, taikomos profesinės paslapties ir konfidencialios informacijos sektoriaus taisyklėse nustatytos perdavimo nuostatos.

13 straipsnis

Mišrią veiklą vykdančių finansų holdingo bendrovių vadovybė

Valstybės narės reikalauja, kad mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės veiklai veiksmingai vadovautų geros reputacijos asmenys, turintys pakankamai patirties tokioms pareigoms vykdyti.

14 straipsnis

Informacijos prieinamumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijoje nebūtų jokių teisinių kliūčių, trukdančių fiziniams ir juridiniams asmenims, kuriems taikoma papildoma priežiūra, neatsižvelgiant į tai, ar įmonės yra kontroliuojamos, keistis tarpusavyje bet kuria informacija, kuri galėtų būti aktuali, siekiant papildomos priežiūros tikslų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų už papildomą priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos, kurios tiesiogiai arba netiesiogiai kreipiasi į finansinio konglomerato įmones, neatsižvelgiant į tai, ar įmonės yra kontroliuojamos, gautų bet kurią informaciją, kuri galėtų būti aktuali, siekiant papildomos priežiūros tikslų.

15 straipsnis

Tikrinimas

Jeigu, taikant šią direktyvą, ypatingais atvejais kompetentingos institucijos nori patikrinti informaciją apie kitoje valstybėje narėje esančią kontroliuojamą arba nekontroliuojamą finansinio konglomerato įmonę,

▼B

jos kreipiasi į tos kitos valstybės narės kompetentingas institucijas, prašydamos atlikti patikrinimą.

Tokį prašymą gavusios institucijos pagal savo kompetenciją pačios atlieka reikalaujamą patikrinimą arba leidžia, kad jį atliktų auditorius, ekspertas arba pati prašančioji institucija.

Prašančioji kompetentinga institucija savo nuožiūra gali dalyvauti minėtame patikrinime, kai ji pati jo neatlieka.

16 straipsnis

Vykdymo priemonės

Jeigu kontroliuojamos finansinio konglomerato įmonės nesilaiko šios direktyvos 6–9 straipsniuose nurodytų reikalavimų arba, jeigu šie reikalavimai įvykdomi, tačiau nemokumo rizika tebeegzistuoja, arba jei grupės vidaus operacijos ar dideli rizikos faktoriai kelia grėsmę kontroliuojamų įmonių finansinei būklei, toliau nurodytos institucijos privalo nedelsdamos imtis būtinų priemonių jai pagerinti, t. y.:

— koordinatorius taiko priemones mišrią veiklą vykdančiai finansų holdingo bendrovei,

— kompetentingos institucijos taiko priemones kontroliuojamoms įmonėms; tuo tikslu koordinatorius minėtąsias kompetentingas institucijas informuoja apie savo padarytas išvadas.

Nepažeidžiant šios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies, valstybės narės gali nustatyti priemones, kurias jų kompetentingos institucijos gali taikyti mišrią veiklą vykdančioms finansų holdingo bendrovėms.

Susijusios kompetentingos institucijos, įskaitant koordinatorių, tam tikrais atvejais derina savo priežiūros veiksmus.

17 straipsnis

Papildomi kompetentingų institucijų įgaliojimai

1. Laukdamos tolesnio sektorių taisyklių suderinimo, valstybės narės įgalioja savo kompetentingas institucijas taikyti bet kurią priežiūros priemonę, kuri, jų nuomone, reikalinga, norint užtikrinti, kad kontroliuojamos finansinio konglomerato įmonės laikytųsi arba nepažeidinėtų sektoriaus taisyklių.

2. Valstybės narės, nepažeisdamos savo baudžiamosios teisės nuostatų, užtikrina, kad mišrią veiklą vykdančioms finansų holdingo bendrovėms arba jų tuometiniams vadovams, pažeidusiems įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus įgyvendinant šią direktyvą, būtų taikomos nuobaudos arba priemonės, skirtos nustatytiems pažeidimams sustabdyti arba jų priežastims pašalinti. Tam tikrais atvejais, taikant pirmiau nurodytas priemones, gali prireikti teismų įsikišimo. Minėtosios kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje, užtikrindamos, kad tokios nuobaudos arba priemonės duotų norimus rezultatus.

4 SKIRSNIS

TREČIOSIOS ŠALYS

18 straipsnis

Patronuojančios įmonės, veikiančios ne Bendrijoje

1. Nepažeidžiant sektoriaus taisyklių, šios direktyvos 5 straipsnio 3 dalyje nurodytu atveju kompetentingos institucijos tikrina, ar trečiosios šalies kompetentingos institucijos vykdoma kontroliuojamų įmonių, kurių patronuojančios įmonės pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje, priežiūra yra lygiavertė tai, kuri nustatyta šios direktyvos nuostatose

▼B

dėl 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų kontroliuojamų įmonių papildomos priežiūros. Pirmiau nurodytą tikrinimą patronuojančios įmonės arba bet kurios iš leidimą Bendrijoje gavusių kontroliuojamų įmonių prašymu ar savo iniciatyva atlieka kompetentinga institucija, kuri būtų koordinatorius, jei būtų taikomi 10 straipsnio 2 dalyje nustatyti kriterijai. Minėtoji kompetentinga institucija konsultuojasi su kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis ir atsižvelgia į visus taikytinus nurodymus, kuriuos pagal šios direktyvos 21 straipsnio 5 dalį parengia Finansinių konglomeratų komitetas. Dėl to, prieš priimdama sprendimą, kompetentinga institucija konsultuojasi su komitetu.

2. Kai šio straipsnio 1 dalies reikalavimus atitinkanti priežiūra nevykdoma, valstybės narės kontroliuojamoms įmonėms analogiškai taiko nuostatas dėl šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų kontroliuojamų įmonių papildomos priežiūros. Kompetentingos institucijos taip pat gali taikyti vieną iš šio straipsnio 3 dalyje nustatytų metodų.

3. Valstybės narės leidžia savo kompetentingoms institucijoms taikyti kitus metodus, užtikrinančius atitinkamą papildomą kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių priežiūrą. Tokiems metodams turi pritarti koordinatorius, pasikonsultavęs su kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis. Kompetentingos institucijos gali konkrečiai pareikalauti įsteigti mišrią veiklą vykdančią finansų holdingo bendrovę, kurios pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, ir taikyti šią direktyvą tokios bendrovės vadovaujamoms kontroliuojamoms finansinio konglomerato įmonėms. Apie minėtuosius metodus, skirtus šioje direktyvoje nustatytiems papildomos priežiūros tikslams įgyvendinti, būtina informuoti kitas susijusias kompetentingas institucijas ir Komisiją.

19 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis

1. Direktyvos 2000/12/EB 25 straipsnio 1 ir 2 dalys ir Direktyvos 98/78/EB 10a straipsnis *mutatis mutandis* taikomi su viena trečiąja šalimi arba daugiau aptariant kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių papildomos priežiūros susitarimų sąlygas.

▼M1

2. Nepažeisdama Sutarties 300 straipsnio 1 ir 2 dalies, Komisija, padedama Europos bankininkystės komiteto, Europos draudimo ir profesinių pensijų komiteto ir Finansinių konglomeratų komiteto, išnagrinėja šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų aptarimų rezultatus ir po jų susidariusią padėtį.

▼B

III SKYRIUS

KOMISIJAI SUTEIKTI ĮGALIOJIMAI IR KOMITETO DARBO TVARKA

20 straipsnis

Komisijai suteikti įgaliojimai

1. Komisija ►M2 ——————— ◄ toliau išvardytose srityse priima techninius šios direktyvos pakeitimus, t. y.:

a) tiksliau suformuluoja 2 straipsnyje pateiktus apibrėžimus, siekdama atsižvelgti į su šios direktyvos taikymu susijusius finansinių rinkų pokyčius;

b) tiksliau suformuluoja 2 straipsnyje pateiktus apibrėžimus, kad užtikrintų vienodą šios direktyvos visoje Bendrijoje taikymą;

▼B

c) suvienodina terminus ir suformuluoja šioje direktyvoje pateiktus apibrėžimus, atsižvelgdama į paskesnius Bendrijos teisės aktus dėl kontroliuojamų įmonių ir susijusių klausimų;

d) tiksliau apibrėžia I priede nustatytus skaičiavimo metodus, siekdama atsižvelgti į finansinių rinkų ir riziką ribojančių metodų pokyčius;

e) derina nuostatas, priimtas pagal II priedo 7 ir 8 straipsnius, skatindama vienodą taikymą jų visoje Bendrijoje.

▼M2

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, *inter alia*, ją papildant, tvirtinamos taikant 21 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

2. Komisija informuoja visuomenę apie kiekvieną pagal šį straipsnį pateiktą pasiūlymą ir, prieš pateikdama priemonių projektus šios direktyvos 21 straipsnyje nurodytam Finansinių konglomeratų komitetui, konsultuosis su suinteresuotomis šalimis.

21 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Finansinių konglomeratų komitetas (toliau – Komitetas).

▼M2

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

3. Iki 2010 m. gruodžio 31 d., o mažiausiai kas trejus metus Komisija persvarsto nuostatas, susijusias su jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais ir Europos Parlamentui bei Tarybai pateikia ataskaitą apie šių įgaliojimų veikimą. Visų pirma ataskaitoje išnagrinėjama, ar Komisija turėtų siūlyti šios direktyvos pakeitimus siekiant užtikrinti tinkamą Komisijai suteiktų įgyvendinimo įgaliojimų apimtį. Kartu su išvada, kurioje nurodoma, ar būtini pakeitimai, išsamiai nurodomos ją pagrindžiančios priežastys. Jei reikia, kartu su ataskaita pateikiamas teisės akto pasiūlymas pakeisti nuostatas, pagal kurias Komisijai suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai.

▼B

4. Komitetas gali pateikti bendruosius nurodymus dėl galimybės trečiųjų šalių kompetentingų institucijų papildomos priežiūros susitarimais pasiekti šioje direktyvoje nustatytos papildomos priežiūros tikslų, susijusių su kontroliuojamomis įmonėmis, priklausančiomis finansiniam konglomeratui, kurio pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje. Komitetas nuolat peržiūri visus tokius nurodymus ir atsižvelgia į visus minėtųjų kompetetingų institucijų vykdomos papildomos priežiūros pakeitimus.

5. Valstybės narės nuolat informuoja Komitetą apie principus, kuriuos jos taiko grupės vidaus operacijoms ir rizikos koncentracijai.

IV SKYRIUS

GALIOJANČIŲ DIREKTYVŲ DALINIAI PAKEITIMAI

22 straipsnis

Direktyvos 73/239/EEB daliniai pakeitimai

Direktyva 73/239/EEB iš dalies keičiama taip:

1. Įterpiamas toks straipsnis:

▼B

„12a straipsnis

1. Su kitomis susijusiomis valstybės narės kompetentingomis institucijomis konsultuojamasi prieš išduodant leidimą draudimo įmonei:

a) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą gavusios draudimo įmonės dukterinė įmonė; arba

b) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą įsigijusios draudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja kitoje valstybėje narėje leidimą gavusią draudimo įmonę.

2. Su kitos susijusios valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų arba investicinių firmų priežiūrą, konsultuojamasi prieš išduodant leidimą draudimo įmonei:

a) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios kredito įstaigos arba investicinės firmos dukterinė įmonė; arba

b) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios kredito įstaigos arba investicinės firmos patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja Bendrijoje leidimą gavusią kredito įstaigą arba investicinę firmą.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos institucijos, vertindamos akcininkų tinkamumą ir kitos tos pačios grupės įmonės valdyme dalyvaujančių direktorių patirtį bei reputaciją, pirmiausia konsultuojasi tarpusavyje. Jos viena kitai perduoda informaciją apie akcininkų tinkamumą ir direktorių reputaciją bei patirtį, kuri yra svarbi kitoms kompetentingoms institucijoms išduodant leidimus ir nuolat vertinant, kaip laikomasi veiklos sąlygų.“

2. 16 straipsnio 2 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Iš esamos mokumo atsargos sumos taip pat išskaitoma:

a) kapitalo dalys, draudimo įmonei priklausančios

— draudimo įmonėse, nurodytose šios direktyvos 6 straipsnyje, 1979 m. kovo 5 d. Pirmosios direktyvos 79/267/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio gyvybės draudimo veiklos pradėjimu ir vykdymu, suderinimo (*) 6 straipsnyje arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/78/EB (**) 1 straipsnio b punkte,

— perdraudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio c punkte,

— draudimo holdingo bendrovėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punkte,

— kredito įstaigose ir finansų įstaigose, nurodytose Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/12/EB (***) 1 straipsnio 1 ir 5 dalyse,

— investicinėse firmose ir finansų įstaigose, nurodytose Direktyvos 93/22/EEB (****) 1 straipsnio 2 dalyje ir Direktyvos 93/6/EEB (*****) 2 straipsnio 4 ir 7 dalyse;

b) kiekviena draudimo įmonei priklausanti toliau nurodyta suma, susijusi su a punkte apibūdintais subjektais, kuriuose ji turi kapitalo dalį:

— šio straipsnio 3 dalyje nurodytos sumos,

— Direktyvos 79/267/EEB 18 straipsnio 3 dalyje nurodytos sumos,

▼B

— Direktyvos 2000/12/EB 35 straipsnyje ir 36 straipsnio 3 dalyje nurodytos sumos.

Jeigu kitoje kredito įstaigoje, investicinėje firmoje, finansų įstaigoje, draudimo arba perdraudimo įmonėje ar draudimo holdingo bendrovėje akcijos įsigyjamos tik laikinai, finansinės paramos operacijos, skirtos tokiai įmonei reorganizuoti ir išgelbėti, tikslais, minėtoji kompetentinga institucija gali atsisakyti taikyti nuostatas dėl šio straipsnio ketvirtosios pastraipos a ir b punktuose minimo išskaitymo.

Vietoj šio straipsnio ketvirtosios pastraipos a ir b punktuose nurodytų kredito įstaigose, investicinėse firmose ir finansų įstaigose draudimo įmonės valdomo kapitalo dalių išskaitymo, valstybės narės savo draudimo įmonėms gali leisti *mutatis mutandis* taikyti 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros (******) I priede išvardytus 1, 2 ir 3 metodus. 1 metodas (Apskaitos konsolidavimas) taikomas tik tuo atveju, jeigu kompetentingą instituciją patenkina įmonių, kurioms turėtų būti taikomas konsolidavimas, integruoto valdymo ir vidaus kontrolės lygis. Pasirinktas metodas nuosekliai taikomas visą laiką.

Valstybės narės gali nustatyti, kad, skaičiuodamos šioje direktyvoje nustatytą mokumo atsargą, draudimo įmonės, kurioms taikoma Direktyvoje 98/78/EB arba Direktyvoje 2002/87/EB nustatyta papildoma priežiūra, gali neišskaityti šio straipsnio ketvirtosios pastraipos a ir b papunkčiuose nurodytų kapitalo dalių, joms priklausančių kredito įstaigose, investicinėse firmose, finansų įstaigose, draudimo arba perdraudimo įmonėse ar draudimo holdingo bendrovėse, kurioms taikoma papildoma priežiūra.

Kapitalo kitose įmonėse dalys, kurias reikia išskaityti pagal šią straipsnio dalį, yra apibrėžtos Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio f papunktyje.“

_____

(*) OL L 63, 1979 3 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/12/EB (OL L 77, 2002 3 20, p. 11.).
(**) OL L 330, 1998 12 5, p. 1.
(***) OL L 126, 2000 5 26, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/28/EEB (OL L 275, 2000 10 27, p. 37.).
(****) OL L 141, 1993 6 11, p. 27. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/64/EB (OL L 290, 2000 11 17, p. 27.).
(*****) OL L 141, 1993 6 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/33/EB (OL L 204, 1998 7 21, p. 29.).
(******) OL L 35, 2003 2 11.

23 straipsnis

Direktyvos 79/267/EEB daliniai pakeitimai

Direktyva 79/267/EEB iš dalies keičiama taip:

1. Įterpiamas toks straipsnis:

„12a straipsnis

1. Su kitos susijusios valstybės narės kompetentingomis institucijomis konsultuojamasi prieš išduodant leidimą gyvybės draudimo įmonei:

a) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą gavusios draudimo įmonės dukterinė įmonė; arba

▼B

b) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą įsigijusios draudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja kitoje valstybėje narėje leidimą gavusią draudimo įmonę.

2. Su atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų arba investicinių firmų priežiūrą, konsultuojamasi prieš išduodant leidimą gyvybės draudimo įmonei:

a) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios kredito įstaigos arba investicinės firmos dukterinė įmonė; arba

b) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios kredito įstaigos arba investicinės firmos patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja Bendrijoje leidimą įsigijusią kredito įstaigą arba investicinę firmą.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos institucijos, vertindamos akcininkų tinkamumą ir kitos tos pačios grupės įmonės valdyme dalyvaujančių direktorių patirtį bei reputaciją, pirmiausia konsultuojasi tarpusavyje. Jos viena kitai perduoda informaciją apie akcininkų tinkamumą ir direktorių reputaciją bei patirtį, kuri yra svarbi kitoms kompetentingoms institucijoms išduodant leidimus ir nuolat vertinant, kaip laikomasi veiklos sąlygų.“

2. 18 straipsnio 2 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Iš esamos mokumo atsargos sumos taip pat išskaitoma:

a) kapitalo dalis, draudimo įmonei priklausanti

— draudimo įmonėse, nurodytose šios direktyvos 6 straipsnyje, Direktyvos 73/239/EEB (*) 6 straipsnyje arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/78/EB (**) 1 straipsnio b punkte,

— perdraudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio c punkte,

— draudimo holdingo bendrovėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punkte,

— kredito ir finansų įstaigose, nurodytose Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/12/EB (***) 1 straipsnio 1 ir 5 dalyse,

— investicinėse firmose ir finansų įstaigose, nurodytose Direktyvos 93/22/EEB (****) 1 straipsnio 2 dalyje ir Direktyvos 93/6/EEB (*****) 2 straipsnio 4 ir 7 dalyse;

b) kiekviena iš toliau nurodytų draudimo įmonei priklausančių sumų, susijusių su šio straipsnio a punkte apibūdintomis įmonėmis, kuriose ji valdo kapitalo dalį:

— šio straipsnio 3 dalyje nurodytos sumos,

— Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnio 3 dalyje nurodytos sumos,

— Direktyvos 2000/12/EB 35 straipsnyje ir 36 straipsnio 3 dalyje nurodyti mažesnės svarbos reikalavimai ir sumos.

Jeigu kitoje kredito įstaigoje, investicinėje firmoje, finansų įstaigoje, draudimo arba perdraudimo įmonėje ar draudimo holdingo bendrovėje nuosavybės dalis įsigyjama tik laikinai, finansinės paramos operacijos, skirtos tokiai įmonei reorganizuoti ir išgelbėti, tikslais, minėtoji kompetentinga institucija gali atsisakyti taikyti nuostatas dėl šio straipsnio ketvirtosios pastraipos a ir b punktuose nurodyto išskaitymo.

▼B

Vietoj šio straipsnio ketvirtosios pastraipos a ir b punktuose nurodytų kredito įstaigose, investicinėse firmose ir finansų įstaigose draudimo įmonės valdomų kapitalo dalių išskaitymo, valstybės narės savo draudimo įmonėms gali leisti *mutatis mutandis* taikyti 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros (******) I priede išvardytus 1, 2 ir 3 metodus. 1 metodas (Apskaitos konsolidavimas) taikomas tik tuo atveju, jeigu kompetentingą instituciją patenkina įmonių, kurioms turėtų būti taikomas konsolidavimas, integruoto valdymo ir vidaus kontrolės lygis. Pasirinktas metodas nuosekliai taikomas visą laiką.

Valstybės narės gali nustatyti, kad, skaičiuodamos šioje direktyvoje nustatytą mokumo atsargą, draudimo įmonės, kurioms taikoma Direktyvoje 98/78/EB arba Direktyvoje 2002/87/EB nustatyta papildoma priežiūra, gali neišskaityti šio straipsnio ketvirtosios pastraipos a ir b papunkčiuose nurodytų kapitalo dalių, joms priklausančių kredito įstaigose, investicinėse firmose, finansų įstaigose, draudimo arba perdraudimo įmonėse ar draudimo holdingo bendrovėse, kurioms taikoma papildoma priežiūra.

Išskaitant kapitalo dalį pagal šią straipsnio dalį, dalyvavimas valdant kapitalą suprantamas taip, kaip apibrėžta Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio f punkte.“

_____

(*) OL L 228, 1973 8 16, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/13/EB (OL L 77, 2002 3 20, p. 17).

(**) OL L 330, 1998 12 5, p. 1.

(***) OL L 126, 2000 5 26, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/28/EEB (OL L 275, 2000 10 27, p. 37.).

(****) OL L 141, 1993 6 11, p. 27. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/64/EB (OL L 290, 2000 11 17, p. 27.).

(*****) OL L 141, 1993 6 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/33/EB (OL L 204, 1998 7 21, p. 29.).

(******) OL L 35, 2003 2 11.

24 straipsnis

Direktyvos 92/49/EEB daliniai pakeitimai

Direktyva 92/49/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 15 straipsnyje įterpiama tokia dalis:

„1a. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytą akcijų paketą įsigyja draudimo įmonė, kredito įstaiga arba investicinė firma, kurioms leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje, arba tokios įmonės patronuojanti įmonė ar ją kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo, ir jeigu po tokio įsigijimo įmonė, kurios akcijų paketą įsigyti siūlo minėtoji įsigyjančioji įmonė, taptų įsigyjančios įmonės dukterine arba kontroliuojama įmone, įsigijimo įvertinimui taikomas Direktyvos 73/239/EEB 12a straipsnyje numatytas išankstinis konsultavimasis.“

2. 16 straipsnio 5c dalis pakeičiama taip:

„5c. Šiame straipsnyje nedraudžiama, kad kompetentinga institucija perduotų

— centriniams bankams ir kitoms panašią funkciją vykdančioms įstaigoms, turinčioms pinigų institucijų statusą, ir

— prireikus kitoms valstybinėms institucijoms, atsakingoms už mokėjimo sistemų priežiūrą,

▼B

informaciją, kuri reikalinga jų užduotims vykdyti, arba minėtosios institucijos arba įstaigos kompetentingoms institucijoms perduotų tokią informaciją, kurios joms gali prireikti, vykdant šio straipsnio 4 dalies reikalavimus. Minėtai informacijai taikomos šiame straipsnyje nustatytos profesinės paslapties saugojimo sąlygos.“

25 straipsnis

Direktyvos 92/96/EEB daliniai pakeitimai

Direktyva 92/96/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 14 straipsnyje įterpiama tokia dalis:

„1a. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytą akcijų paketą įsigyja draudimo įmonė, kredito įstaiga arba investicinė firma, kurioms leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje, arba tokios įmonės patronuojanti įmonė ar ją kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo, ir jeigu po tokio įsigijimo įmonė, kurios akcijų paketą įsigyti siūlo minėtoji įsigyjančioji įmonė, taptų įsigyjančios įmonės dukterine arba kontroliuojama įmone, įsigijimo įvertinimui taikomas Direktyvos 79/267/EEB 12a straipsnyje numatytas išankstinis konsultavimasis.“

2. 15 straipsnio 5c dalis pakeičiama taip:

„5c. Šiame straipsnyje nedraudžiama, kad kompetentinga institucija perduotų

— centriniams bankams ir kitoms panašią funkciją vykdančioms įstaigoms, turinčioms pinigų institucijų statusą, ir

— prireikus kitoms valstybinėms institucijoms, atsakingoms už mokėjimų sistemų priežiūrą,

informaciją, kuri reikalinga jų užduotims vykdyti, arba minėtosios institucijos arba įstaigos kompetentingoms institucijoms perduotų tokią informaciją, kurios joms gali prireikti, vykdant šio straipsnio 4 dalies reikalavimus. Minėtai informacijai taikomos šiame straipsnyje nustatytos profesinės paslapties saugojimo sąlygos.“

26 straipsnis

Direktyvos 93/6/EEB daliniai pakeitimai

Direktyvos 93/6/EEB 7 straipsnio 3 dalies pirmoji ir antroji įtraukos pakeičiamos šiomis įtraukomis:

„— finansų holdingo bendrovė – tai finansų įstaiga, kurios visos arba beveik visos dukterinės įmonės yra investicinės firmos arba kitos finansų įstaigos, iš kurių bent viena yra investicinė firma, ir kuri nėra mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, apibrėžta 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros (*),

— mišrią veiklą vykdanti holdingo bendrovė – tai patronuojanti įmonė, kitokia nei finansų holdingo bendrovė arba investicinė firma ar mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, apibrėžta Direktyvoje 2002/87/EB, kurios bent viena iš dukterinių bendrovių yra investicinė firma.“

(*) OL L 35, 2003 2 11.

▼B

27 straipsnis

Direktyvos 93/22/EEB daliniai pakeitimai

Direktyva 93/22/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 6 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„Su kitos susijusios valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų arba draudimo įmonių priežiūrą, turi būti konsultuojamasi prieš išduodant leidimą investicinei firmai:

a) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios kredito įstaigos arba draudimo įmonės dukterinė įmonė; arba

b) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios kredito įstaigos arba draudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja Bendrijoje leidimą gavusią kredito įstaigą arba draudimo įmonę.

Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos institucijos, vertindamos akcininkų tinkamumą ir kitos tos pačios grupės įmonės valdyme dalyvaujančių direktorių patirtį bei reputaciją, pirmiausia konsultuojasi tarpusavyje. Jos viena kitai perduoda informaciją apie akcininkų tinkamumą ir direktorių reputaciją bei patirtį, kuri yra svarbi kitoms kompetentingoms institucijoms išduodant leidimus ir nuolat vertinant, kaip laikomasi veiklos sąlygų.“

2. 9 straipsnio 2 dalies keičiama šia dalimi:

„2. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytą akcijų paketą įsigyja investicinė firma, kredito įstaiga arba draudimo įmonė, kurioms leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje, arba kitoje valstybėje narėje leidimą įsigijusios investicinės firmos, kredito įstaigos arba draudimo įmonės patronuojanti įmonė ar fizinis arba juridinis asmuo, kontroliuojantis kitoje valstybėje narėje leidimą gavusią investicinę firmą, kredito įstaigą arba draudimo įmonę, ir jeigu po tokio įsigijimo įmonė, kurios akcijų paketą įsigyti siūlo minėtoji įsigyjančioji įmonė, taptų įsigyjančios įmonės dukterine arba kontroliuojama įmone, įsigijimo įvertinimui taikomas 6 straipsnyje numatytas išankstinis konsultavimasis.“

28 straipsnis

Direktyvos 98/78/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 98/78/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnio g, h, i ir j punktai pakeičiami taip:

„g) „dalyvaujančioji įmonė“ – tai patronuojanti arba kita įmonė, turinti kapitalo dalį kitoje įmonėje arba susijusi su pastaraja Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje nurodytais santykiais;

h) „susijusi įmonė“ – tai dukterinė arba kita įmonė, kurios kapitalo dalį yra įsigijusi kita įmonė, arba įmonė, su kita įmone susijusi santykiais, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje;

i) „draudimo holdingo bendrovė“ – tai patronuojanti įmonė, kurios pagrindinė veikla yra įsigyti ir turėti kapitalo dalį dukterinėse įmonėse, kurios visos arba beveik visos yra draudimo, perdraudimo arba ne valstybių narių draudimo įmonės, ir kai bent viena iš minėtųjų dukterinių įmonių yra draudimo įmonė, ir kuri nėra mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, kaip apibrėžta 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros (*);

▼B

j) „mišrią veiklą vykdanti draudimo holdingo bendrovė“ – tai patronuojanti įmonė, kuri nėra draudimo įmonė, ne valstybės narės draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, draudimo holdingo bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvoje 2002/87/EB, kurios bent viena dukterinė įmonė yra draudimo įmonė.“

(*) OL L 35, 2003 2 11.

2. 6 straipsnio 3 dalis papildoma šiuo sakiniu:

„Prašymą pateikusi kompetentinga institucija savo nuožiūra gali dalyvauti minėtame tikrinime, kai ji pati jo neatlieka.“

3. 8 straipsnio 2 dalies pirmoji pastraipa keičiama šia pastraipa:

„Valstybės narės reikalauja, kad draudimo įmonės taikytų atitinkamus rizikos valdymo procesus ir vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas atskaitomybės ir apskaitos procedūras, kad galėtų tinkamai nustatyti, įvertinti, reguliuoti ir kontroliuoti šio straipsnio 1 dalyje nustatytas operacijas. Valstybės narės taip pat reikalauja, kad draudimo įmonės bent kartą per metus kompetentingoms institucijoms pateiktų svarbių operacijų ataskaitą. Kompetentingos institucijos peržiūri minėtus procesus ir mechanizmus.“

4. įterpiami šie straipsniai:

„10a straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis

1. Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali pasiūlyti Tarybai su viena trečiąja šalimi arba daugiau aptarti susitarimų sąlygas dėl papildomos priežiūros taikymo:

a) draudimo įmonėms, kuriose kapitalo dalį yra įsigijusios 2 straipsnyje nurodytos įmonės, trečiojoje šalyje turinčios pagrindinę buveinę; ir

b) ne valstybės narės draudimo įmonės, kuriose kapitalo dalį yra įsigijusios 2 straipsnyje nurodytos įmonės, Bendrijoje turinčios pagrindinę buveinę.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais susitarimais konkrečiai siekiama užtikrinti, kad:

a) valstybių narių kompetentingos institucijos gautų informaciją, reikalingą draudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje ir kurių dukterinės įmonės arba įmonės, kuriose jos yra įsigijusios kapitalo dalį, veikia ne Bendrijoje, papildomai priežiūrai; ir

b) trečiųjų šalių kompetentingos institucijos gautų informaciją, reikalingą draudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra jų teritorijose ir kurių dukterinės įmonės arba įmonės, kuriose jos yra įsigijusios kapitalo dalį, veikia vienoje valstybėje narėje arba daugiau, papildomai priežiūrai vykdyti.

3. Komisija ir Draudimo komitetas tikrina šio straipsnio 1 dalyje nurodytų aptarimų rezultatus ir po to susidariusią padėtį.

10b straipsnis

Draudimo holdingo bendrovių vadovybė

Valstybės narės reikalauja, kad asmenys, kurie realiai vadovauja draudimo holdingo bendrovės veiklai, būtų geros reputacijos ir turėtų pakankamai patirties tokioms pareigoms vykdyti.“

5. I priedo 1B dalis papildoma šia pastraipa:

▼B

„Jeigu kai kurios draudimo grupės įmonės nėra susijusios kapitalo ryšiais, kompetentingos institucijos nustato proporcingą dalį, į kurią reikės atsižvelgti.“

6. I priedo 2 dalis papildoma šiuo punktu:

„**2.4a. Susijusios kredito įstaigos, investicinės firmos ir finansų įstaigos**

Skaičiuojant kredito įstaigos, investicinės firmos arba finansų įstaigos kapitalo dalį valdančios draudimo įmonės patikslintą mokumo sumą, minėtos dalies išskaitymui *mutatis mutandis* taikoma Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnio 1 dalis ir Direktyvos 79/267/EEB 18 straipsnis, taip pat nuostatos dėl leidimo valstybėms narėms tam tikromis sąlygomis taikyti alternatyvius skaičiavimo metodus, neišskaitant minėtųjų kapitalo dalių.“

29 straipsnis

Direktyvos 2000/12/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2000/12/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 9 punktas pakeičiamas taip:

„9. „konsoliduotos priežiūros ir 34 straipsnio 2 dalies 15 ir 16 punktų tikslais dalyvavimas valdant kapitalą“; reiškia Direktyvos 78/660/EEB 17 straipsnio pirmajame sakinyje apibrėžtą dalyvavimą arba tiesioginę ar netiesioginę 20 % ar daugiau balso teisių suteikiančių įmonės akcijų arba 20 % ar daugiau procentų įmonės kapitalo nuosavybę;“;

b) 21 ir 22 punktai pakeičiami taip:

„21. „finansų holdingo bendrovė“ – tai finansų įstaiga, kurios visos arba beveik visos dukterinės įmonės yra kredito įstaigos arba finansų įstaigos, iš kurių bent viena yra kredito įstaiga, ir kuri nėra miršią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, apibrėžta 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros (*);

22. miršią veiklą vykdanti holdingo bendrovė – tai patronuojanti įmonė, kita nei finansų holdingo bendrovė, kredito įstaiga ar miršią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvoje 2002/87/EB, kurios bent viena iš dukterinių bendrovių yra kredito įstaiga.“

(*) OL L 35, 2003 2 11.

2. 12 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„Su kitos susijusios valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų arba draudimo įmonių priežiūrą, konsultuojamasi prieš išduodant leidimą kredito įstaigai:

a) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios draudimo įmonės arba investicinės firmos dukterinė įmonė; arba

b) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusi draudimo įmonės arba investicinės firmos patronuojančios įmonės dukterinė įmonė; arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja Bendrijoje leidimą įsigijusią draudimo įmonę arba investicinę firmą.

Šio straipsnio pirmoje ir antroje dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos institucijos, vertindamos akcininkų tinkamumą ir kitos tos

▼B

pačios grupės įmonės valdyme dalyvaujančių direktorių patirtį bei reputaciją, pirmiausia konsultuojasi tarpusavyje. Jos viena kitai perduoda informaciją apie akcininkų tinkamumą ir direktorių reputaciją bei patirtį, kuri yra svarbi kitoms kompetentingoms institucijoms išduodant leidimus ir nuolat vertinant, kaip laikomasi veiklos sąlygų.“

3. 16 straipsnio 2 dalis keičiama šia dalimi:

„2. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytą akcijų paketą įsigyja kredito įstaiga, draudimo įmonė arba investicinė firma, kurioms leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje, arba kitoje valstybėje narėje leidimą įsigijusios kredito įstaigos, draudimo įmonės arba investicinės firmos patronuojanti įmonė ar fizinis arba juridinis asmuo, kontroliuojantis kitoje valstybėje narėje leidimą įsigijusią kredito įstaigą, draudimo įmonę arba investicinę firmą, ir jeigu po tokio įsigijimo įmonė, kurios akcijų paketą įsigyti siūlo minėtoji įsigyjančioji įmonė, taptų įsigyjančios įmonės dukterine arba kontroliuojama įmone, prieš skaičiuojant įsigyjamo akcijų paketo dydį, turi būti konsultuojamasi su šios direktyvos 12 straipsnyje nurodytomis kompetentingomis institucijomis.“

4. 34 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) pirmosios pastraipos 12 ir 13 punktai pakeičiami taip:

„12. akcijų paketai kitose kredito įstaigose ir finansų įstaigose, didesni nei 10 %;

13. 35 straipsnyje ir 36 straipsnio 3 dalyje nurodyti kredito įstaigų turimi mažesnės svarbos reikalavimai ir finansinės priemonės, susiję su kredito įstaigomis ir finansų įstaigomis, kurių kiekvienoje kredito įstaigai priklausanti kapitalo dalis yra didesnė nei 10 %;

14. ne didesnė nei 10 % kapitalo dalis kitose kredito ir finansų įstaigose, 35 straipsnyje ir 36 straipsnio 3 dalyje nurodyti kredito įstaigų turimi mažesnės svarbos reikalavimai ir finansinės priemonės, susiję su kredito įstaigomis ir finansų įstaigomis, kiti nei šios pastraipos 12 ir 13 punktuose nurodyti mažesnės svarbos reikalavimai ir sumos, susiję su visomis kapitalo dalimis, mažesnės svarbos reikalavimais ir sumomis, sudarančiais daugiau kaip 10 % tos kredito įstaigos nuosavų lėšų, apskaičiuotų prieš atskaitant šios pastraipos 12–16 punktuose nurodytas sumas;

15. 1 straipsnio 9 dalyje apibrėžta kapitalo dalis, kredito įstaigai priklausanti:

— draudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnyje, Direktyvos 79/267/EEB 6 straipsnyje arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/78/EB (*) 1 straipsnio b punkte,

— perdraudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio c punkte,

— draudimo holdingo bendrovėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punkte;

16. kiekviena iš toliau nurodytų kredito įstaigai priklausančių priemonių, susijusių su 15 punkte apibūdintomis įmonėmis, kuriose ji valdo kapitalo dalį:

— Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės,

— Direktyvos 79/267/EEB 18 straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės;“

(*) OL L 330, 1998 12 5, p. 1.

▼B

b) antroji pastraipa pakeičiama taip:

„Jeigu kitoje kredito įstaigoje, finansų įstaigoje, draudimo arba perdraudimo įmonėje ar draudimo holdingo bendrovėje akcijos įsigyjamos tik laikinai, finansinės paramos operacijos, skirtos tokiai įmonei reorganizuoti ir išgelbėti, tikslais, minėtoji kompetentinga institucija gali atsisakyti taikyti nuostatas dėl 12–16 punktuose nurodyto išskaitymo.

Vietoj 15 ir 16 punktuose nurodyto išskaitymo, valstybės narės savo draudimo įmonėms gali leisti *mutatis mutandis* taikyti Direktyvos 2002/87/EB I priede išvardytus 1, 2 ir 3 metodus. 1 metodas (Apskaitos konsolidavimas) taikomas tik tuo atveju, jeigu kompetentingą instituciją patenkina įmonių, kurioms turėtų būti taikomas konsolidavimas, integruoto valdymo ir vidaus kontrolės lygis. Pasirinktas metodas nuosekliai taikomas visą laiką.

Valstybės narės gali leisti nuosavas lėšas individualiai skaičiuojančioms kredito įstaigoms, kurioms taikoma šios direktyvos 3 skyriuje nustatyta konsoliduota priežiūra arba Direktyvoje 2002/87/EB nustatyta papildoma priežiūra, neišskaityti 12–16 punktuose nurodytų sumų, joms priklausančių kredito įstaigose, finansų įstaigose, draudimo arba perdraudimo įmonėse arba draudimo holdingo bendrovėse, kurias apima konsoliduota arba papildoma priežiūra.

Ši nuostata taikoma visoms Bendrijos teisės aktais suderintoms riziką ribojančioms taisyklėms.“

5. 51 straipsnio 3 dalis keičiama šia dalimi:

„3. Valstybės narės šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų apribojimų gali netaikyti kapitalo dalims, kurios įsigyjamos Direktyvoje 73/239/EEB ir Direktyvoje 79/267/EB apibrėžtose draudimo bendrovėse arba Direktyvoje 98/78/EB apibrėžtose perdraudimo bendrovėse.“

6. 52 straipsnio 2 dalies paskutinis sakinys keičiamas šiuo sakiniu:

„Nepažeidžiant 54a straipsnio, finansų holdingo bendrovės finansinės būklės konsolidavimas jokiu būdu nereiškia, kad kompetentingos institucijos turi vykdyti individualią finansų holdingo bendrovės priežiūrą.“

7. 54 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma tokia pastraipa:

„Jeigu įmones sieja Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžti santykiai, kompetentingos institucijos nustato, kaip turi būti vykdomas jų konsolidavimas.“;

b) 4 dalies pirmosios pastraipos trečioji įtrauka išbraukiama.

8. Įterpiamas šis straipsnis:

„54a straipsnis

Finansų holdingo bendrovių vadovybė

Valstybės narės reikalauja, kad draudimo bendrovės veiklai veiksmingai vadovautų geros reputacijos asmenys, turintys pakankamai patirties tokioms pareigoms vykdyti.“

9. Įterpiamas toks straipsnis:

„55a straipsnis

Grupės vidaus operacijos su mišrią veiklą vykdančiomis holdingo bendrovėmis

Nepažeidžiant šios direktyvos V antraštinės dalies 2 skyriaus 3 skirsnio nuostatų, valstybės narės nustato, kad tais atvejais, kai vienos ar daugiau kredito įstaigų patronuojanti įmonė yra mišrią

▼B

veiklą vykdanti holdingo bendrovė, kompetentingos institucijos, atsakingos už minėtųjų kredito įstaigų priežiūrą, vykdo bendrą kredito įstaigos ir mišrią veiklą vykdančios holdingo bendrovės bei jos dukterinių įmonių operacijų priežiūrą.

Kompetentingos institucijos reikalauja, kad kredito įstaigos taikytų atitinkamus rizikos valdymo procesus ir vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas atskaitomybės ir apskaitos procedūras, siekdamos nustatyti, įvertinti, reguliuoti ir kontroliuoti su jų pagrindine mišrią veiklą vykdančia holdingo bendrove ir jos dukterinėmis įmonėmis vykdomas operacijas. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad kredito įstaiga teiktų ataskaitas apie kiekvieną su minėtomis įmonėmis vykdomą svarbią operaciją, kitą nei 48 straipsnyje nurodyta operacija. Kompetentingos institucijos peržiūri taikomas procedūras ir vykdomas svarbias operacijas.

Jeigu grupės vidaus operacijos kelia grėsmę kredito įstaigos finansinei būklei, kompetentinga institucija, atsakinga už įstaigos priežiūrą, imasi atitinkamų priemonių.“

10. 56 straipsnio 7 dalyje pridedamas šis sakinys:

„Prašančioji kompetentinga institucija gali savo nuožiūra dalyvauti tikrinime, kurio ji pati neatlieka.“

11. Įterpiamas šis straipsnis:

„56a straipsnis

Trečiosios šalies patronuojančios įmonės

Jeigu kredito įstaigai, kurios patronuojanti įmonė yra kredito įstaiga arba finansų holdingo bendrovė, turinti pagrindinę buveinę ne Bendrijoje, netaikoma 52 straipsnyje nustatyta konsoliduota priežiūra, kompetentingos institucijos tikrina, ar trečiosios šalies kompetentingos institucijos vykdo pirmiau nurodytos kredito įstaigos konsoliduotą priežiūrą, lygiavertę minėtame straipsnyje nustatytais principais reglamentuojamai priežiūrai. Patronuojančios įmonės arba bet kurios iš Bendrijoje leidimą gavusių kontroliuojamų įmonių prašymu arba savo iniciatyva tikrinimą atlieka kompetentinga institucija, kuri, taikant šio straipsnio ketvirtąją pastraipą, būtų atsakinga už konsoliduotą priežiūrą. Minėtoji kompetentinga institucija konsultuojasi su kitomis susijusiomis kompetentingomis institucijomis.

Bankininkystės patariamasis komitetas gali pateikti bendrus nurodymus dėl to, ar trečiųjų šalių kompetentingų institucijų papildomos priežiūros priemonėmis galima įgyvendinti šiame skyriuje nustatytus papildomos priežiūros tikslus, susijusius su kredito įstaigomis, kurių patronuojančios įmonės pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje. Komitetas nuolat peržiūri visus tokius nurodymus ir atsižvelgia į visus minėtųjų kompetetingų institucijų vykdomos papildomos priežiūros pakeitimus.

Šio straipsnio antrojoje pastraipoje nustatytą tikrinimą atliekanti kompetentinga institucija atsižvelgia į visus pirmiau minėtus nurodymus. Dėl to, prieš priimdama sprendimą, ji konsultuojasi su komitetu.

Jeigu pirmiau nurodyta lygiavertė priežiūra netaikoma, valstybės narės kredito įstaigoms analogiškai taiko 52 straipsnio nuostatas.

Valstybės narės taip pat leidžia savo kompetentingoms institucijoms taikyti kitus atitinkamus priežiūros metodus, kuriais įgyvendinami kredito įstaigų konsoliduotos priežiūros tikslai. Tokiems metodams, pasikonsultavusi su kitomis susijusiomis kompetentingomis institucijomis, turi pritarti kompetentinga institucija, kuri po konsolidavimo būtų atsakinga už konsoliduotą priežiūrą. Kompetentingos institucijos pirmiausia gali reikalauti finansų holdingo bendrovei, kurios pagrindinė buveinė yra Bendrijoje, ir minėtosios finansų

▼B

holdingo bendrovės konsoliduotai pozicijai taikyti konsoliduotos priežiūros nuostatas. Pirmiau nurodyti metodai turi užtikrinti šiame skyriuje nustatytų konsoliduotos priežiūros tikslų įgyvendinimą ir apie juos turi būti pranešta kitoms susijusioms kompetentingoms institucijoms bei Komisijai.“

V SKYRIUS

TURTO VALDYMO BENDROVĖS

30 straipsnis

Turto valdymo bendrovės

Tolesnio sektorių taisyklių derinimo tikslais valstybės narės numato turto valdymo bendroves įtraukti į:

a) kredito įstaigų ir investicinių firmų ir (arba) į draudimo grupės draudimo įmonių konsoliduotos priežiūros taikymo sritį; ir

b) į šioje direktyvoje nustatytos papildomos priežiūros taikymo sritį, jeigu grupė turi finansinio konglomerato statusą.

Taikydamos šią straipsnio dalį, valstybės narės numato arba įgalioja kompetentingas institucijas nuspręsti, pagal kurio sektoriaus (bankų, draudimo arba investicinių paslaugų sektoriaus) taisykles turto valdymo bendrovėms turi būti taikoma šio straipsnio pirmos dalies a punkte nurodyta konsoliduota ir (arba) papildoma priežiūra. Įgyvendinant šią nuostatą, atitinkamo sektoriaus taisyklės dėl finansų įstaigų (kai turto valdymo bendrovės priskiriamos kredito įstaigų ir investicinių firmų konsoliduotos priežiūros taikymo sričiai) ir perdraudimo įmonių (kai turto valdymo bendrovės priskiriamos draudimo įmonių papildomos priežiūros taikymo sričiai) priskyrimo atitinkamos priežiūros taikymo sričiai formos ir masto *mutatis mutandis* taikomos turto valdymo bendrovėms. Šio straipsnio pirmos dalies b punkte nurodytos papildomos priežiūros tikslais pagal tos pačios dalies a punktą turto valdymo bendrovė laikoma priklausančia tam sektoriui, kuriam ji priskirta.

Kai turto valdymo bendrovė priklauso finansiniam konglomeratui, visos nuorodos į kontroliuojamą įmonę ir atitinkamas kompetentingas institucijas pagal šią direktyvą atitinkamai apima ir turto valdymo bendroves bei už jų priežiūrą atsakingas kompetentingas institucijas. Ši nuostata *mutatis mutandis* taikoma šio straipsnio pirmos dalies a punkte nurodytoms grupėms.

VI SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

31 straipsnis

Komisijos ataskaita

1. Iki 2007 m. rugpjūčio 11 d. šios direktyvos 21 straipsnyje nurodytam Finansinių konglomeratų komitetui Komisija pateikia ataskaitą apie valstybių narių veiklą ir prireikus apie tolesnio derinimo poreikį ryšium su:

— turto valdymo bendrovių įtraukimu į grupės lygiu vykdomos priežiūros taikymo sritį,

— I priede nustatytų kapitalo pakankamumo skaičiavimo metodų pasirinkimu ir taikymu,

▼B

— svarbių grupės vidaus operacijų ir didelės rizikos koncentracijos nustatymu bei II priede nurodytų grupės vidaus operacijų ir rizikos koncentracijos priežiūra, ypač su atitinkamų kiekybinių apribojimų ir kokybinių reikalavimų taikymu,

— finansinių konglomeratų atliekamų kapitalo pakankamumo reikalavimų, nustatytų šios direktyvos 6 straipsnio 2 dalyje, skaičiavimų ir ataskaitų dėl 7 straipsnio 2 dalyje nustatytos didelės rizikos koncentracijos pateikimo koordinatoriui datomis.

Komisija, prieš pateikdama pasiūlymus, konsultuojasi su Komitetu.

2. Per vienerius metus nuo susitarimo dėl taisyklių, taikytinų, siekiant išvengti dvigubo nuosavų lėšų panaudojimo finansinėse grupėse, priėmimo tarptautiniu lygiu Komisija išanalizuoja šių direktyvos nuostatų suderinimo su minėtaisiais tarptautiniais susitarimais galimybę ir prireikus pateikia atitinkamus pasiūlymus.

32 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinės teisės aktus

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2004 m. rugpjūčio 11 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės nustato, kad šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytos nuostatos pirmiausia būtų taikomos 2005 m. sausio 1 d. arba tais kalendoriniais metais prasidedančių finansinių metų atskaitomybės priežiūrai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

33 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

34 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

KAPITALO PAKANKAMUMAS

Šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje nurodytam finansiniam konglomeratui priklausančių kontroliuojamų įmonių papildomi kapitalo pakankamumo reikalavimai skaičiuojami pagal šiame priede apibūdintus techninius principus ir vieną iš jame apibūdintų metodų.

Nepažeisdamos toliau pateiktos dalies nuostatų, valstybės narės leidžia savo kompetentingoms institucijoms, kurios prisiima konkretaus finansinio konglomerato koordinatoriaus vaidmenį, pasikonsultavus su kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis ir pačiu konglomeratu, nuspręsti, kurį metodą turi taikyti finansinis konglomeratas.

Valstybės narės gali reikalauti, kad pirmiau nurodytas skaičiavimas būtų atliekamas pagal vieną konkretų metodą, pasirinktą iš šiame priede apibūdintų metodų, jeigu finansiniam konglomeratui vadovauja toje valstybėje narėje leidimą įsigijusi kontroliuojama įmonė. Jeigu finansiniam konglomeratui nevadovauja kontroliuojama įmonė, kaip nurodyta 1 straipsnyje, valstybės narės leidžia taikyti bet kurį iš šiame priede apibūdintų metodų, išskyrus tuos atvejus, kai atitinkamos kompetentingos institucijos veikia toje pačioje valstybėje narėje. Tokiais atvejais valstybė narė gali reikalauti taikyti vieną iš minėtųjų metodų.

I. **Techniniai principai**

1. *Papildomų kapitalo pakankamumo reikalavimų skaičiavimo apimtis ir forma*

   Taikant bet kurį metodą, kai įmonė yra dukterinė įmonė arba kai jos mokumas nepakankamas ar tuo atveju, kai ji yra nekontroliuojama finansų sektoriaus įmonė, reikia atsižvelgti į santykinį mokumo deficitą – bendrąjį dukterinės įmonės mokumo deficitą. Jeigu tokiu atveju koordinatorius mano, kad patronuojančios įmonės, kuriai priklauso kapitalo dalis, atsakomybė yra griežtai ir neabejotinai apribota tik ta kapitalo dalimi, koordinatorius gali leisti proporcingai atsižvelgti į dukterinės įmonės mokumo deficitą.

   Jeigu finansinio konglomerato įmonės nesusijusios kapitalo ryšiais, koordinatorius, pasikonsultavęs su kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, nustato, į kokią proporcingą dalį reikės atsižvelgti, nepamirštant atsakomybės, atsirandančios dėl egzistuojančių santykių.

2. *Kiti techniniai principai*

   Neatsižvelgiant į šio priedo II skirsnyje nurodytą metodą, taikomą finansiniam konglomeratui priklausančių kontroliuojamų įmonių papildomiems kapitalo pakankamumo reikalavimams skaičiuoti, koordinatorius ir prireikus kitos susijusios kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų laikomasi toliau nustatytų principų, t. y.:

   i) užtikrinti, kad nebūtų naudojami įvairūs galimi finansinio konglomerato nuosavų lėšų skaičiavimo elementai (įvairių elementų naudojimas) ir grupės viduje nebūtų nepagrįstai sukurtos nuosavos lėšos; siekdamos minėtųjų tikslų, kompetentingos institucijos analogiškai taiko atitinkamo sektoriaus taisyklėse nustatytus tam tikrus principus;

   ii) toliau derinant sektorių taisykles, kiekvieno atskiro finansų sektoriaus, kuriam atstovaujama finansiniame konglomerate, mokumo reikalavimai vykdomi iš nuosavų lėšų elementų pagal atitinkamo sektoriaus taisykles; jeigu finansinio konglomerato nuosavos lėšos yra nepakankamos, papildomų mokumo reikalavimų vykdymas gali būti tikrinamas tik atsižvelgiant į tuos nuosavų lėšų elementus, kuriuos leidžiama naudoti pagal atitinkamo sektoriaus taisykles (kapitalas, naudojamas tarp sektorių);

   jeigu sektoriaus taisyklės nustato galimybės naudoti tam tikras nuosavų lėšų priemones, kurias galima priskirti tarp sektorių naudojamam kapitalui, apribojimus, juos *mutatis mutandis* reikia taikyti, nuosavas lėšas skaičiuojant finansinio konglomerato lygiu;

   skaičiuodamos finansinio konglomerato nuosavas lėšas, kompetentingos institucijos taip pat atsižvelgia į grupei priklausančių atskirų juridinių asmenų galimybių pervesti ir gauti minėtas nuosavas lėšas

▼B

veiksmingumą, siekiant kapitalo pakankamumo taisyklėse nustatytų tikslų;

pagal šio priedo II skirsnį skaičiuojamas nekontroliuojamos finansų sektoriaus įmonės santykinio mokumo reikalavimas – tai kapitalo reikalavimas, kurį pagal atitinkamo sektoriaus taisykles turėtų įvykdyti įmonė, jeigu ji būtų kontroliuojama to konkretaus sektoriaus įmonė; turto valdymo bendrovių mokumo reikalavimas – tai Direktyvos 85/611/EB 5a straipsnio 1 dalies a punkte nustatytas kapitalo reikalavimas; mišrią veiklą vykdančios finansų holdingo bendrovės santykinio mokumo reikalavimas skaičiuojamas pagal finansų konglomerato pagrindinio finansų sektoriaus taisykles.

II. **Techniniai skaičiavimo metodai**

1 metodas: „Apskaitos konsolidavimas“

Kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių papildomi kapitalo pakankamumo reikalavimai skaičiuojami konsoliduotos finansinės atskaitomybės pagrindu.

Papildomi kapitalo pakankamumo reikalavimai skaičiuojami kaip skirtumas tarp:

i) finansinio konglomerato nuosavų lėšų, apskaičiuotų pagal grupės konsoliduotą poziciją; skaičiavimui naudojami atitinkamo sektoriaus taisyklėse nustatytas sąlygas atitinkantys elementai;

ir

ii) grupėje atstovaujamo kiekvieno atskiro finansų sektoriaus mokumo reikalavimų sumos; kiekvieno atskiro finansų sektoriaus mokumo reikalavimai skaičiuojami pagal atitinkamo sektoriaus taisykles.

Pirmiau nurodytos konkretaus sektoriaus taisyklės kredito įstaigoms yra išdėstytos Direktyvos 2000/12/EB V dalies 3 skyriuje, draudimo įmonėms – Direktyvoje 98/78/EB, o kredito įstaigoms ir investicinėms firmoms – Direktyvoje 93/6/EEB.

Į pirmiau nurodytus sektorių mokumo reikalavimų skaičiavimus neįtrauktos nekontroliuojamos finansų sektoriaus įmonės skaičiuoja santykinį mokumo reikalavimą.

Apskaičiuotas skirtumas negali būti neigiamas.

2 metodas: „Išskaitymo ir susumavimo“ metodas

Kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių papildomi kapitalo pakankamumo reikalavimai skaičiuojami kiekvienos grupei priklausančios įmonės sąskaitų pagrindu.

Papildomi kapitalo pakankamumo reikalavimai skaičiuojami kaip skirtumas tarp:

i) kiekvienos kontroliuojamos ir nekontroliuojamos finansinio konglomerato įmonės nuosavų lėšų sumos; skaičiavimui naudojami atitinkamo sektoriaus taisyklėse nustatytas sąlygas atitinkantys elementai;

ir

ii) sumos, gautos sudėjus

— kiekvienos grupei priklausančios kontroliuojamos ir nekontroliuojamos finansinio konglomerato įmonės mokumo reikalavimus, apskaičiuotus pagal atitinkamo sektoriaus taisykles, ir

— kitose grupės įmonėse įsigytų kapitalo dalių buhalterinę vertę.

Nekontroliuojamoms finansų sektoriaus įmonėms skaičiuojamas santykinis mokumo reikalavimas. Nustatant šios direktyvos 6 straipsnio 4 dalyje nurodytą proporcingą dalį, atsižvelgiama į nuosavas lėšas ir šio priedo I skirsnyje nurodytus mokumo reikalavimus.

Apskaičiuotas skirtumas negali būti neigiamas.

3 metodas: „Buhalterinė vertė/Reikalavimų išskaitymo“ metodas

Kontroliuojamų finansinio konglomerato įmonių papildomi kapitalo pakankamumo reikalavimai skaičiuojami pagal kiekvienos grupei priklausančios įmonės ataskaitas.

▼B

Papildomi kapitalo pakankamumo reikalavimai skaičiuojami kaip skirtumas tarp:

i) patronuojančios įmonės arba finansiniam konglomeratui vadovaujančios įmonės nuosavų lėšų sumos; skaičiavimui naudojami atitinkamo sektoriaus taisyklėse nustatytas sąlygas atitinkantys elementai;

ir

ii) sumos, gautos sudėjus

— i papunktyje nurodytos patronuojančios arba vadovaujančios įmonės mokumo reikalavimo sumą, ir

— kapitalo dalių, kurias pirmiau nurodyta įmonė įsigyja kitose grupės įmonėse, buhalterines vertes arba šių įmonių mokumo reikalavimus, atsižvelgiant į tai, kuri iš minėtų dviejų sumų yra didesnė; į pastarųjų įmonių mokumo reikalavimus atsižvelgiama nustatant proporcingą dalį, kaip nurodyta šios direktyvos 6 straipsnio 4 dalyje ir šio priedo I skirsnyje.

Nekontroliuojamos finansų sektoriaus įmonės skaičiuoja santykinį mokumo reikalavimą. Nustatant papildomų kapitalo pakankamumo reikalavimų skaičiavimui naudotinų elementų dydį, kapitalo dalies sumą galima skaičiuoti pagal nuosavybės metodą, kuris, kaip viena iš galimybių, yra nurodytas Direktyvos 78/660/EEB 59 straipsnio 2 dalies b punkte.

Apskaičiuotas skirtumas negali būti neigiamas.

4 metodas: 1, 2 ir 3 metodų derinys

Kompetentingos institucijos gali leisti naudoti visų trijų arba bet kurių dviejų minėtųjų metodų derinį.

▼B

II PRIEDAS

TECHNINIS NUOSTATŲ TAIKYMAS GRUPĖS VIDAUS OPERACIJOMS IR RIZIKOS KONCENTRACIJAI

Koordinatorius, pasikonsultavęs su kitomis atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, nurodo, apie kokios rūšies operacijas ir riziką konkretaus finansinio konglomerato kontroliuojamos įmonės pagal 7 straipsnio 2 dalies ir 8 straipsnio 2 dalies nuostatas dėl ataskaitų apie grupės vidaus operacijas ir rizikos koncentraciją turi pateikti ataskaitas. Nustatydami operacijų ir rizikos rūšį ir pateikdami apie ją savo nuomonę, koordinatorius ir atitinkamos kompetentingos institucijos atsižvelgia į specifinę finansinio konglomerato grupės ir rizikos valdymo struktūrą. Kad nustatytų svarbias grupės vidaus operacijas ir didelę rizikos koncentraciją, apie kurias pagal šios direktyvos 7 ir 8 straipsnių nuostatas reikia pateikti ataskaitas, koordinatorius, pasikonsultavęs su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis ir pačiu konglomeratu bei vadovaudamasis įstatymų savų lėšų ir (arba) techninėmis nuostatomis, nustato atitinkamus kriterijus.

Peržiūrėdamas grupės vidaus operacijas ir rizikos koncentracijas, koordinatorius konkrečiai reguliuoja galimą rizikos išplitimą finansiniame konglomerate, interesų susidūrimo riziką, sektoriaus taisyklių pažeidimo riziką ir rizikos lygį arba apimtį.

Valstybės narės gali leisti savo kompetentingoms institucijoms finansinio konglomerato lygiu taikyti sektoriaus taisyklių nuostatas dėl grupės vidaus operacijų ir rizikos koncentracijos, ypač siekiant išvengti sektoriaus taisyklių pažeidimo.